Suvestinė redakcija nuo 2016-07-02 iki 2018-04-20

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2004, Nr. 23-721; Žin. 2006, Nr.24-0, i. k. 103301MISAK00000705

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRO

Į S A K Y M A S
DĖL STATYBOS TECHNINIO REGLAMENTO STR 2.02.01:2004 „GYVENAMIEJI PASTATAI“ PATVIRTINIMO

2003 m. gruodžio 24 d. Nr. 705
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos nuostatų (Žin., 1998, Nr. 84-2353; 2002, Nr. 20-766) 11.5 punktu,

1. T v i r t i n u statybos techninį reglamentą STR 2.02.01:2004 „Gyvenamieji pastatai“ (pridedama).

2. N u s t a t a u, kad šio statybos techninio reglamento nuostatos privalomos projektavimo darbams, kurie pagal projektavimo darbų rangos sutartis pradedami po šio įsakymo įsigaliojimo.

APLINKOS MINISTRAS ARŪNAS KUNDROTAS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2003 m. gruodžio 24 d. įsakymu Nr. 705

STATYBOS TECHNINIS REGLAMENTAS

STR 2.02.01:2004

GYVENAMIEJI PASTATAI

I SKYRIUS. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Statybos techninis reglamentas „Gyvenamieji pastatai“ (toliau – Reglamentas) nustato esminius reikalavimus gyvenamųjų pastatų (namų) (išskyrus vienbučius ir dvibučius gyvenamuosius pastatus) ir jų sklypų projektiniams sprendiniams, statant naujus pastatus, rekonstruojant ar remontuojant esamus, keičiant pastatų ir patalpų paskirtį.
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

2. Reglamentas privalomas gyvenamųjų namų savininkams (naudotojams), statybos dalyviams, viešojo administravimo subjektams, inžinerinių tinklų ir susisiekimo komunikacijų savininkams, taip pat kitiems juridiniams ir fiziniams asmenims, kurių veiklos principus nustato Statybos įstatymas.

2^1. Gaisrinės saugos projektiniai sprendiniai parenkami vadovaujantis Gaisrinės saugos pagrindinių reikalavimų [3.18], Gyvenamųjų pastatų gaisrinės saugos taisyklių [3.19] nuostatomis.
Papildyta punktu:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

II SKYRIUS. NUORODOS

3. Reglamente pateikiamos nuorodos į šiuos dokumentus:

3.1. Lietuvos Respublikos statybos įstatymą (Žin., 1996, Nr. 32-788; 2001, Nr. 101-3597);

3.2. statybos techninį reglamentą STR 1.07.01:2010 „Statybą leidžiantys dokumentai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. rugsėjo 27 d. įsakymu Nr. D1-826;
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

3.3. *Neteko galios nuo 2014-11-18*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

3.4. *Neteko galios nuo 2014-11-18*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

3.5. *Neteko galios nuo 2014-11-18*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

3.6. *Neteko galios nuo 2014-11-18*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

3.7. *Neteko galios nuo 2014-11-18*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

3.8. statybos techninį reglamentą STR 2.01.07:2003 „Pastatų vidaus ir išorės aplinkos apsauga nuo triukšmo“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. liepos 17 d. įsakymu Nr. 387 (Žin., 2003, Nr. 79-3614);

3.9. statybos techninį reglamentą STR 2.03.01:2001 „Statiniai ir teritorijos. Reikalavimai žmonių su negalia reikmėms“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2001 m. birželio 14 d. įsakymu Nr. 317 (Žin., 2001, Nr. 53-1898);

3.10. *Neteko galios nuo 2014-11-18*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

3.11. statybos techninį reglamentą STR 2.05.02:2008 „Statinių konstrukcijos. Stogai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-571 (Žin., 2008, Nr. 130-4997);

3.12. statybos techninį reglamentą STR 2.05.03:2003 „Statybinių konstrukcijų projektavimo pagrindai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gegužės 15 d. įsakymu Nr. 231 (Žin., 2003, Nr. 59-2682);

3.13. statybos techninį reglamentą STR 2.05.04:2003 „Poveikiai ir apkrovos“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gegužės 15 d. įsakymu Nr. 233 (Žin., 2003, Nr. 59-2683);

3.14. *Neteko galios nuo 2016-01-01*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-894, 2015-12-04, paskelbta TAR 2015-12-10, i. k. 2015-19581

3.15. statybos techninį reglamentą STR 2.07.01:2003 „Vandentiekis ir nuotekų šalintuvas. Pastato inžinerinės sistemos. Lauko inžineriniai tinklai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. liepos 21 d. įsakymu Nr. 390 (Žin., 2003, Nr. 83-3804);

3.16. statybos techninį reglamentą STR 2.09.02:2005 „Šildymas, vėdinimas ir oro kondicionavimas“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. birželio 9 d. įsakymu Nr. D1-289 (Žin., 2005, Nr. 75-2729);

3.17. statybos techninį reglamentą STR 2.09.04:2008 „Pastato šildymo sistemos galia. Šilumos poreikis šildymui“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008 m. gegužės 12 d. įsakymu Nr. D1-248 (Žin., 2008, Nr. 58-2185);

3.18. Gaisrinės saugos pagrindinius reikalavimus, patvirtintus Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2010 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. 1-338 (Žin., 2010, Nr. 146-7510);

3.19. Gyvenamųjų pastatų gaisrinės saugos taisykles, patvirtintas Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2011 m. vasario 22 d. įsakymu Nr. 1-64 (Žin., 2011, Nr. 23-1138);

3.20. Lietuvos higienos normą HN 33:2011 „Triukšmo ribiniai dydžiai gyvenamuosiuose ir visuomeninės paskirties pastatuose bei jų aplinkoje“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. birželio 13 d. įsakymu Nr. V-604 (Žin., 2011, Nr. 75-3638);

3.21. Lietuvos higienos normą HN 35:2007 „Didžiausia leidžiama cheminių medžiagų (teršalų) koncentracija gyvenamosios aplinkos ore“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2007 m. gegužės 10 d. įsakymu Nr. V-362 (Žin., 2007, Nr. 55-2162);

3.22. Lietuvos higienos normą HN 42:2009 „Gyvenamųjų ir visuomeninių pastatų patalpų mikroklimatas“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2009 m. gruodžio 29 d. įsakymu Nr. V-1081 (Žin., 2009, Nr. 159-7219);

3.23. Lietuvos higienos normą HN 50:2003 „Visą žmogaus kūną veikianti vibracija: didžiausi leidžiami dydžiai ir matavimo reikalavimai gyvenamuosiuose bei visuomeniniuose

pastatuose“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. gruodžio 31 d. įsakymu Nr. V-791 (Žin., 2004, Nr. 45-1490);

3.24. Lietuvos higienos normą HN 73:2001 „Pagrindinės radiacinės saugos normos“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2001 m. gruodžio 21 d. įsakymu Nr. 663 (Žin., 2002, Nr. 11-388);

3.25. Lietuvos higienos normą HN 80:2011 „Elektromagnetinis laukas darbo vietose ir gyvenamojoje aplinkoje. Parametrų normuojamos vertės ir matavimo reikalavimai 10 kHz–00 GHz radijo dažnių juostose“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. kovo 2 d. įsakymu Nr. V-199 (Žin., 2011, Nr. 29-1374);

3.26. Lietuvos higienos normą HN 24:2003 „Geriamojo vandens saugos ir kokybės reikalavimai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. liepos 23 d. įsakymu Nr. V-455 (Žin., 2003, Nr. 79-3606);

3.27. Lietuvos higienos normą HN 43:2005 „Šuliniai ir versmės: įrengimo ir priežiūros saugos sveikatai reikalavimai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2005 m. birželio 22 d. įsakymu Nr. V-513 (Žin., 2005, Nr. 90-3376);

3.28. Lietuvos higienos normą HN 105:2004 „Polimeriniai statybos produktai ir polimerinės baldinės medžiagos“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. gruodžio 9 d. įsakymu Nr. V-895 (Žin., 2004, Nr. 182-6745);

3.29. Lietuvos higienos normą HN 36:2009 „Draudžiamos ir ribojamos medžiagos“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2009 m. birželio 23 d. įsakymu Nr. V-510 (Žin., 2009, Nr. 83-3451);

3.30. statybos taisykles ST 2190.01:1997 „Palėpių projektavimo taisyklės“, patvirtintas Lietuvos Respublikos statybos ir urbanistikos ministro 1997 m. birželio 6 d. įsakymu Nr. 170 (Žin., 1997, Nr. 71-1825);

3.31. Šildymo sistemų, naudojančių kietąjį kurą, gaisrinės saugos taisykles, patvirtintas Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2013 m. spalio 28 d. įsakymu Nr. 1-264 „Dėl Šildymo sistemų, naudojančių kietąjį kurą, gaisrinės saugos taisyklių patvirtinimo“;

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

3.32. Priklausomųjų želdynų normų (plotų) nustatymo tvarkos aprašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2007 m. gruodžio 21 d. įsakymu Nr. D1-694 (Žin., 2007, Nr. 137-5624);

3.33. Šilumos tiekimo tinklų ir šilumos punktų įrengimo taisykles, patvirtintas Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2011 m. birželio 17 d. įsakymu Nr. 1-160 (Žin., 2011, Nr. 76-3673);

3.34. Elektros linijų ir instaliacijos įrengimo taisykles, patvirtintas Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2011 m. gruodžio 20 d. įsakymu Nr. 1-309 (Žin., 2012, Nr. 2-58);

3.35. Elektroninių ryšių infrastruktūros įrengimo, žymėjimo, priežiūros ir naudojimo taisykles, patvirtintas Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos direktoriaus 2011 m. spalio 14 d. įsakymu Nr. 1V-978 (Žin., 2011, Nr. 126-6011);

3.36. techninį reglamentą „Liftai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 1999 m. gruodžio 28 d. įsakymu Nr. 106 (Žin., 2000, Nr. 28-785; 2006, Nr. 26-877);

3.37. LST EN 1176-1:2008 „Žaidimų aikštelių įranga ir dangos. 1 dalis. Bendrieji saugos reikalavimai ir bandymo metodai“;

3.38. LST EN 1176-2:2008 „Žaidimų aikštelių įranga ir dangos. 2 dalis. Sūpuoklių papildomi specialieji saugos reikalavimai ir bandymo metodai“;

3.39. LST EN 1176-3:2008 „Žaidimų aikštelių įranga ir dangos. 3 dalis. Šliaužynių papildomi specialieji saugos reikalavimai ir bandymo metodai“;

3.40. LST EN 1176-4:2008 „Žaidimų aikštelių įranga ir dangos. 4 dalis. Kabamųjų lynų kelių papildomi specialieji saugos reikalavimai ir bandymo metodai“;

3.41. LST EN 1176-5:2008 „Žaidimų aikštelių įranga ir dangos. 5 dalis. Karuselių

papildomi specialieji saugos reikalavimai ir bandymo metodai“;

3.42. LST EN 1176-6:2008 „Žaidimų aikštelių įranga ir dangos. 6 dalis. Supamosios įrangos papildomi specialieji saugos reikalavimai ir bandymo metodai“;

3.43. LST EN 1176-7:2008 „Žaidimų aikštelių įranga ir dangos. 7 dalis. Įrengimo, kontrolės, techninės priežiūros ir naudojimo vadovas“;

3.44. 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (OL 2011 L 88, p. 5–43);

Papildyta punktu:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

3.45. Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymą;

Papildyta punktu:
Nr. D1-894, 2015-12-04, paskelbta TAR 2015-12-10, i. k. 2015-19581

3.46. Minimalius komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos kokybės reikalavimus, patvirtintus Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2012 m. spalio 23 d. įsakymu Nr. D1-857 „Dėl Minimalių komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos kokybės reikalavimų patvirtinimo;

Papildyta papunkčiu:
Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164

3.47. statybos techninį reglamentą STR 2.02.08:2012 „Automobilių saugyklų projektavimas“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. vasario 11 d. įsakymu Nr. D1-83 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.08:2012 „Automobilių saugyklų projektavimas“ patvirtinimo;

Papildyta papunkčiu:
Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164

3.48. statybos techninį reglamentą STR 2.06.04:2014 „Gatvės ir vietinės reikšmės keliai. Bendrieji reikalavimai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2011 m. gruodžio 2 d. įsakymu Nr. D1-933 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.06.04:2014 „Gatvės. Bendrieji reikalavimai“ patvirtinimo“ pakeitimo;

Papildyta papunkčiu:
Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164

3.49. Teritorijų planavimo normas, patvirtintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2014 m. sausio 2 d. įsakymu Nr. D1-7 „Dėl Teritorijų planavimo normų patvirtinimo.

Papildyta papunkčiu:
Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164

Skyriaus pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

III SKYRIUS. PAGRINDINĖS SĄVOKOS

4. Šiame Reglamente vartojamų pagrindinių sąvokų apibrėžimai yra pateikti Statybos įstatyme [3.1] ir 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (OL 2011 L 88, p. 5–43) [3.44]. Žemiau pateikiami tik tiesiogiai susijusių su šiuo Reglamentu sąvokų apibrėžimai:

4.1. antstatas – patalpa (patalpos), įrengta (įrengtos) virš pastato viršutinio aukšto, turinti (turinčios) atskirą stogą ir kurios (kurių) plotas, matuojamas pagal jos (jų) sienų išorės matmenis, yra mažesnis nei pusė pastato viršutinio aukšto ploto. Kai antstato plotas yra didesnis nei pusė pastato viršutinio aukšto ploto, jis laikomas pastato aukštu;

4.2. antžeminis aukštas – pastato aukštas, kurio grindų paviršiaus altitudė yra aukščiau žemės paviršiaus vidutinės altitudės;

4.3. aukštas – erdvė nuo patalpų grindų paviršiaus iki virš jų esančių patalpų grindų paviršiaus (viršutinis aukštas – iki pastogės perdenginio šilumos izoliacijos arba sutapdinto stogo dangos viršaus). Jei aukšto grindys ne viename lygyje, aukšto grindų lygiu laikomas žemiausių grindų lygis;

4.4. antresolė – viršutinėje pastato aukšto (patalpos) dalyje įrengtas uždaras arba pusiau uždaras (atitvertas iš vienos ar kelių pusių) pusaukštis, kuriame yra pastato (patalpos) naudojimo paskirtį atitinkanti patalpa ar patalpos. Antresolės aukštis turi būti ne mažesnis kaip 1,60 m, o plotas – mažesnis nei pusė aukšto, kuriame ji įrengta, ploto. Kai antresolės plotas yra didesnis nei pusė aukšto, kuriame ji įrengta, ploto, ji laikoma pastato aukštu;

4.5. apkrovos – mechaninio pobūdžio veiksniai, veikiantys statinius ir statinių dalis ir galintys turėti įtakos tenkinant esminius statinio reikalavimus;

4.6. atriumas – patalpa su viršutiniu apšvietimu, kuri gali būti per du aukštus ir daugiau;

4.7. atriuminis namas – namas, turintis uždarą ar pusiau uždarą vidinį kiemą;

4.8 balkonas – pastato dalis, atvira išsikišusi aikštelė išorinėje pastato sienoje su aptvaru žmonių saugai užtikrinti ir turinti duris į vidaus patalpas; gali būti palaikoma gembės ar kolonų; balkonas gali būti uždaras, iš lauko pusės įstiklintas naudojant lengvas šaltas konstrukcijas;

4.9. bendrojo naudojimo patalpos – namo patalpos, skirtos naudotis visiems ar keliems namo patalpų savininkams ar naudotojams;

4.10. *Neteko galios nuo 2016-07-02*

Punkto naikinimas:

Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164

4.11. būstas – vienbutis gyvenamasis namas, jo dalis, butas ar kitos gyvenamosios patalpos, tinkamos asmeniui ar šeimai gyventi;

4.12. būsto naudingasis plotas – gyvenamųjų kambarių ir kitų būsto patalpų (virtuvių, sanitarinių mazgų, koridorių, įstatytų spintų, šildomų lodžijų ir kitų šildomų pagalbinių patalpų) suminis grindų plotas. Į naudingąjį plotą neįeina balkonų, lodžiju, terasų, nešildomų rūsių grindų plotas;

4.13. butas – gyvenamojo namo (pastato) dalis iš vieno ar kelių gyvenamųjų kambarių, virtuvės ir kitų patalpų atitvaromis atskirta nuo bendrojo naudojimo patalpų, kitų butų ar negyvenamųjų patalpų;

4.14. galerija – ilgas balkonas prie išorinės ar vidinės namo sienos, skirtas įeiti į kelis butus ar kitos paskirties patalpas;

4.15. galerinis namas – namas, kuriame butai išdėstomi vienoje galerijos pusėje, iš kurios patenkama į butus, laiptines, liftus ar holus;

4.16. gyvenamasis namas – gyventi pritaikytas pastatas, kuriame daugiau kaip pusė naudingojo ploto tenka gyvenamosioms patalpoms (butams);

4.17. daugiabutis aukštuminis namas (pastatas) – namas, kurio viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė 26,5 m ir daugiau nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės;

4.18. insoliacija – teritorijos, pastato ir patalpų apšvitinimas tiesioginiais saulės spinduliais;

4.19. kambarys – patalpa, apribota perdangomis ir sienomis (pertvaromis) nuo grindų iki lubų, ne mažesnio kaip 4 m^2 grindų ploto, atitinkanti gyvenamosioms patalpoms nustatytus higienos reikalavimus;

4.20. koridorinis namas – namas, kuriame butai išdėstomi abipus koridoriaus, iš kurio patenkama į butus, laiptines, holus, liftus;

4.21. lodžija – pastato dalis, prieinama iš pastato vidaus patalpų aikštelė, su stogu (denginių) ir sienomis iš trijų pusių ir neturinti atitvaros iš lauko pusės, arba ši atitvara, padaryta iš stiklo ar kitos skaidrios medžiagos;

4.22. mišraus tipo namas – namas, kuriame yra butai ir kitos paskirties patalpos;

4.23. normalus naudojimas – prevencinių ir kitų priemonių visuma, siekiant užtikrinti statinio naudojimo paskirties reikalavimus per visą jo ekonomiškai pagrįstą naudojimo trukmę. Šios priemonės apima tinkamos būklės palaikymą, atnaujinimą, atskirų statinio dalių instaliavimą ir pakeitimą. Normalus naudojimas taip pat apima kontrolines apžiūras, atliekamas tuo atveju, kai reikia įvertinti apskaičiuotų išlaidų santykį su tam tikrų statinio dalių verte;

4.24. patalpos plotas – horizontalus grindų plotas, matuojamas tarp sienų (pertvarų) paviršiaus, m^2. Į patalpų plotą neįskaitomi pastogėse esančių patalpų plotai ir plotai po laiptais gyvenamose patalpose, kai jų aukštis nuo grindų iki lubų ar laiptų apačios mažesnis kaip 1,6 m., nišų, kurių aukštis mažesnis kaip 1,6 m ir jose įrengtų spintų plotas, krosnių, židinių, viryklių (įskaitant garų surinktuvą), aukštesnių kaip 1,3 m, užimamas plotas;

4.25. pastato aukštis – aukštis nuo vidutinės žemės paviršiaus altitudės iki aukščiausiojo šlaitinio stogo kraigo arba plokščiojo stogo parapeto taško;

4.26. pastogė (palėpė) – erdvė tarp pastato viršutinio aukšto perdangos, išorės atitvarų ir šlaitinio stogo apačios. Pastogės išorės sienų aukštis neturi būti didesnis kaip 1,7 m, skaičiuojant nuo pastato viršutinio aukšto perdangos viršaus iki stogo apačios, ir šlaitinio stogo kampas ne mažesnis kaip 10 laipsnių;

4.27. priestatas – prie namo pristatyta nauja šio namo dalis, turinti su juo bendras konstrukcijas, nepriklausomai nuo to, ar yra iš šios dalies tiesioginis įėjimas į namą, ar jo nėra;

4.28. pusrūsis (cokolinis aukštas) - pastato dalis, kurioje patalpų ar didesnės jų dalies grindys yra ne žemiau kaip 0,9 m projektinio ar esamo žemės paviršiaus;

4.29. poveikis – veiksniai, dėl kurių poveikio statiniui ar jo dalims atsirastų nukrypimų nuo esminių statinių reikalavimų. Veiksniai gali būti mechaniniai, cheminiai, biologiniai, šiluminiai ir elektromagnetiniai;

4.30. rūsys – požeminė pastato dalis, kurioje patalpų grindys yra daugiau kaip 0,9 m žemiau projektinio ar nusistovėjusio žemės paviršiaus;

4.31. sekcijinis namas – namas, kuriame butai aukštuose išdėstyti aplink laiptų ar laiptų ir liftų bloką ir į butus patenkama iš laiptų aikštelių ar paskirstomojo bloko;

4.32. statinio užimtas žemės plotas (užstatytas plotas) – statinio pirmojo aukšto horizontalios projekcijos ir už jos ribų esančios rūsio dalies (jei ji yra) horizontalios projekcijos plotų suma;

4.33. stogo dangos – medžiagos, naudojamos dengti stogus, ribojančios atmosferos poveikį statiniui, įskaitant izoliacinius sluoksnius ir garo barjerus, išskyrus stogo pagrindą;

4.34. terasa – atvira (kartais dengta) paaukštinta aikštelė, įrengta prie pastato arba ant pastato plokščiojo stogo;

4.35. techninis aukštas – pastato aukštas, skirtas pastato inžinerinių sistemų ir įrangos talpinimui (techninis aukštas gali būti rūsyje (pusrūsyje), pastogėje, antstate ir kitur);

4.36. vidutinė žemės paviršiaus altitudė – žemės paviršiau ploto, į kurį susiprojektuoja pastatas, vidutinė altitudė;

4.37. prieangis (tambūras) – nešildoma patalpa prie išorinių pastato durų, tarnaujanti šliuzu tarp lauko ir šiltų pastato patalpų.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

IV SKYRIUS. PAGRINDINIAI REGLAMENTO PRINCIPAI. REIKALAVIMŲ SISTEMA

5. Reglamentas sudarytas vadovaujantis tokiais principais:

5.1. nustatyti tik minimalūs valstybės reguliuojami būsto visumos projektavimo privalomieji reikalavimai, kurie funkciniu, ekonominiu, socialiniu ir aplinkosauginiu požiūriu užtikrina priimtiną būsto visumos kokybę;

5.2. vertintas visas pastato gyvavimo ciklas: projektavimas, statyba, naudojimas ir nugriovimas;

5.3. savivaldybių nuosavybės nuomojamų naujų būstų, esamų būstų priestatų ir antstatų projektuose čia nustatyti reikalavimai naudojami be alternatyvų, išskyrus atvejus, nurodytus šiame Reglamente;

5.4. gyvenamajame pastate ar jo sklype gali būti projektuojami papildomi priklausiniai, patalpos, inžinerinės sistemos, skirtos pastato ar buto gyventojams naudoti;

5.5. šie papildomi statiniai, sistemos turi būti suprojektuotos taip, kad atitiktų šio Reglamento bei normatyvinių statybos techninių dokumentų reikalavimus visais pastato gyvavimo ciklo laikotarpiais.

6. Reikalavimų sistemą sudaro tokie reikalavimai:

6.1. projektavimo bazės;

6.2. subalansuoto (harmoningo) projektavimo;

6.3. bendrieji;

6.4. detalieji;

6.5. butų perplanavimo, padalijimo ir sujungimo.

V SKYRIUS. PROJEKTAVIMO BAZĖ

7. Privalomąją gyvenamojo pastato projektavimo bazę sudaro statytojo deklaruojami svarbiausieji pastato projektavimo rodikliai:

7.1. turimo žemės sklypo sumanytam pastatui statyti duomenys (plotas, servitutai ir kita);

7.2. gyvenamojo pastato paskirtis (paskirtys) ir paskirties (paskirčių) ypatybės, įtakojančios projektuojamos būsto visumos sprendinius;

7.3. pastato gyvavimo skaičiuojamoji trukmė (metais);

7.4. pastato tipas, planuojamoji užstatymo forma;

7.5. planuojamasis butų skaičius;

7.6. planuojamasis gyventojų skaičius;

7.7. skaičiuojamasis bendras pastato butų plotas;

7.8. skaičiuojamasis apšildymui reikalingos energijos vidutinis kiekis (E) kWh/m^2 šildomo ploto per metus, kuris turi būti ne didesnis negu nustatytas techniniais reikalavimais;

7.9. skaičiuojamieji kitoms reikmėms energijos kiekiai;

7.10. skaičiuojamieji karšto ir šalto vandens kiekiai;

7.11. planuojamoji gyventojų ir/ar įmonių veikla ir papildomi energijos, vandens ir visų kitų naudojamų išteklių kiekiai;

7.12. skaičiuojamasis triukšmo lygis pastato išorėje ties atitvara ir pastato sklype.

VI SKYRIUS. SUBALANSUOTO PROJEKTAVIMO REIKALAVIMAI

8. Būsto visumos funkciniai sprendiniai turi būti grindžiami:

8.1. skaičiuojamąja pastato gyvavimo trukme ir kitais projektavimo bazės rodikliais;

8.2. konstrukcijų, medžiagų, gaminių ir sistemų tipais bei jų kiekybinėmis ir kokybinėmis savybėmis;

8.3. medžiagų, energijos ir kitų pastate naudojamų išteklių taupymu;

8.4. atsinaujinančių išteklių maksimaliu naudojimu;

8.5. griaunamo pastato konstrukcijų, elementų ir įrangos statybos produktų perdirbimo į tą patį ar kitą produktą maksimalia galimybe;

8.6. pastato funkcinių ir konstrukcinių savybių bei statybos, būsimo naudojimo, priežiūros ir nugriovimo kainos (išlaidų) suderinamumu.

9. Mišrios paskirties pastatų gyvenamosios dalies sprendiniai turi būti suderinti su kitos paskirties pastato dalimi, nepažeidžiant šiame Reglamente nustatytų gyvenamojo pastato reikalavimų.

VII SKYRIUS. BENDRIEJI REIKALAVIMAI

I SKIRSNIS.
PASKIRTIES REIKALAVIMAI

10. Pastato sklypas ir jame esantys priklausiniai. Pastato sklypas yra skiriamas pastatui statyti, jo gyventojų rekreacijai, namų ūkio reikmėms bei priėjimams ir privažiavimams. Minimalią sklypo struktūrą sudaro tokios jo dalys (plotai):

10.1. pastato užimamas plotas;

10.2. priėjimai ir privažiavimai prie pastato;

10.3. automobilių saugykla*;

10.4. želdynai su vaikų žaidimo ir sporto aikštelėmis, ramaus poilsio vietomis vyresnio amžiaus ir neįgaliems žmonėms;

10.5. dviračių saugykla*;

10.6. vieta buitinėms atliekoms laikinai sandėliuoti*;

10.7. inžinerinių sistemų statiniai (transformatorinės ir kita).

√ Pastaba: * pažymėtų sklypo elementų alternatyvos – patalpinti juos požeminėje ir/ar antžeminėje pastato erdvėje, priestate. Galimos kitos automobilių saugyklų alternatyvos čia nėra reglamentuojamos.

11. Automobilių stovėjimo vietų reikalavimai nustatyti STR 2.06.01: 1999 [3.14].

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-419, 2004-07-27, Žin., 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419
Nr. D1-230, 2005-05-04, Žin., 2005, Nr. 58-2030 (2005-05-07), i. k. 105301MISAK00D1-230
Nr. D1-74, 2007-01-31, Žin., 2007, Nr. 16-597 (2007-02-06), i. k. 107301MISAK000D1-74
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

12. *Neteko galios nuo 2007-02-07*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-74, 2007-01-31, Žin. 2007, Nr. 16-597 (2007-02-06), i. k. 107301MISAK000D1-74
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-128, 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 50-1683 (2004-04-06); Žin., 2004, Nr. 126-0 (2004-08-12), i. k. 104301MISAK00D1-128
Nr. D1-419, 2004-07-27, Žin., 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419
Nr. D1-230, 2005-05-04, Žin., 2005, Nr. 58-2030 (2005-05-07), i. k. 105301MISAK00D1-230

13. Daugiabučio pastato sklype, be automobilių saugyklų, privalo būti numatyti ir kiti Reglamentu nustatyti plotai (skirti želdynams, poilsiui ir kt.)
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-128, 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 50-1683 (2004-04-06); Žin., 2004, Nr. 126-0 (2004-08-12), i. k. 104301MISAK00D1-128
Nr. D1-419, 2004-07-27, Žin., 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419

14. Reglamentuojami šie minimalūs plotai:

14.1. vonios kartu su tualetu plotas – 4 m^2;

14.2. buto bent vieno kambario plotas – 16 m^2;

14.3. naudingas buto plotas 1 žmogui – 14 m^2;

14.4. plotas vieno automobilio saugojimui – nustatomas pagal STR 2.06.01:1999 [3.14];

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

14.5. želdynų plotas – nustatomas pagal Priklausomųjų želdynų normų (plotų) nustatymo tvarkos aprašą [3.32].
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-131, 2009-04-01, Žin., 2009, Nr. 39-1492 (2009-04-07), i. k. 109301MISAK00D1-131

15. *Neteko galios nuo 2012-10-07*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin. 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-419, 2004-07-27, Žin., 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419

16. *Neteko galios nuo 2012-10-07*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin. 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-419, 2004-07-27, Žin., 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419

17. *Neteko galios nuo 2004-08-04*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-419, 2004-07-27, Žin. 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419

18. Minimali valstybės reguliuojama gyvenamojo pastato patalpų struktūra nustatyta 2 lentelėje.

2 lentelė

Gyvenamojo pastato patalpų struktūra

Patalpų paskirtis	**Daugiabutis namas**		**Dviejų aukštų buto pirmasis aukštas**	**Butas vienam asmeniui**
	bendrosios patalpos	**butas**		
1. Gyvenamasis kambarys arba atskiriama patalpų dalis kasdieniam bendravimui		+	+	+ bendrasis kambarys
2. Miegamasis arba atskiriama patalpos dalis miegoti ir ilsėtis		+	+	
3. Virtuvė arba atskiriama patalpos dalis (niša) maistui gaminti ir laikyti		+	+	+
4. Valgomasis arba virtuvės dalis, skirta valgyti		+	+	
5. Patalpa, skirta buities darbams * alternatyva: skalbykla ir džiovykla namo bendruomenei arba jos daliai (laiptinės butų gyventojams)	*	+	+	
6. Tualetas		+	+	
7. Vonia *alternatyva: dušas kartu su tualetu		*	*	+
8. Sandėliukas arba sieninė spinta		+	+	+
9. Holas arba koridorius su rūbine (vieta) viršutiniams rūbams, batams		+	+	+
10. Patalpa arba patalpos dalis sodo, daržo ir patalpų valymo įrankiams	+			

Patalpų paskirtis	Daugiabutis namas		Dviejų aukštų buto pirmasis aukštas	Butas vienam asmeniui
	bendrosios patalpos	butas		
11. Patalpa arba patalpos dalis vaikų vežimėliams, dviračiams, invalidų lauko vežimėliams, sporto ir žaidimų įrankiams *alternatyva: dviračių saugykla gali būti įrengta lauke	+ *			
12. Patalpa buitinėms atliekoms laikinai sandėliuoti * alternatyva: gali būti įrengta vieta buitinėms atliekoms laikinai sandėliuoti pastato sklype	+ *			
13. Patalpa arba patalpos dalis techninių sistemų įrangai *alternatyva: techninės patalpos pagal reikmę	+ *			
14. Patalpa katilinei ir kuro sandėliui arba centralizuotos šilumos tiekimo sistemos šilumos punktui	+			
15. Įėjimo tambūras	+			
16. Laiptinė	+			
17. Bendrasis koridorius (priklausomai nuo namo tipo)	+			
18. Galerija (priklausomai nuo namo tipo)	+			
19. Vestibiulis, kurio erdvės dalis skiriama keltuvui	+			
20. Liftas	+			

Lentelės pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

Pastabos:

√ + privalomasis reikalavimas;
√ * privalomojo reikalavimo alternatyva;
√ patalpos atskiriamosios dalys (2 lentelės 1–4 eilutės) turi turėti langą;
√ blokuoto ir perimetrinio užstatymo atvejais privalomi du įėjimai į namo sekciją, galerinį namą.

Pastraipos pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

19. Butai negali būti cokoliniame ir požeminiame pastato aukšte, išskyrus tuos atvejus, kai buto perimetro bent vienoje (iš 4) kraštinėje žemės paviršius ties buto siena yra žemiau negu grindų lygis, o buto kambarių insoliacija atitinka šio Reglamento reikalavimus.

19[1]. Naujai statomame ar rekonstruojamame pastate, jei teritorijų planavimo dokumentuose nurodyta galimybė įrengti mansardą, bet nenurodytas leistinas pastato aukštis metrais, negali būti įrengiama mansarda, jei aukštis nuo mansardoje įrengiamų grindų paviršiaus arba, jei įrengiamos sienos, – nuo sienos viršaus iki stogo kraigo didesnis kaip pusė pastato pločio toje pastato dalyje, plotį skaičiuojant pagal išorinius sienų paviršius; šie reikalavimai netaikomi, kai mansarda įrengiama esamame pastate jo nerekonstruojant.

Papildyta punktu:
Nr. D1-658, 2013-09-05, Žin., 2013, Nr. 95-4735 (2013-09-07), i. k. 113301MISAK00D1-658

20. Naujai statomame, rekonstruojamame ir atnaujinamame (modernizuojamame) pastate (kai atliekami kapitalinio remonto darbai), jei statybą leidžiantis dokumentas yra išduotas po 2016 m, gruodžio 31 d., galutinio paslaugų gavėjo vietoje, t. y. bute (įskaitant jų bendros nuosavybės elementus), turi būti įrengta sparčiajam elektroniniam ryšiui parengta pastato inžinerinė sistema iki tinklo galinių taškų [3.35], [3.45].

Papildyta punktu:
Nr. D1-894, 2015-12-04, paskelbta TAR 2015-12-10, i. k. 2015-19581

21. Naujai statomame, rekonstruojamame ir atnaujinamame (modernizuojamame) pastate (kai atliekami kapitalinio remonto darbai), jei statybą leidžiantis dokumentas yra išduotas po 2016 m. gruodžio 31 d., turi būti įrengtas elektroninių ryšių prieigos punktas [3.35], [3.45].

Papildyta punktu:
Nr. D1-894, 2015-12-04, paskelbta TAR 2015-12-10, i. k. 2015-19581

II SKIRSNIS. ATITIKTIES ESMINIAMS STATINIŲ REIKALAVIMAMS (IŠSKYRUS GAISRINĖS SAUGOS) UŽTIKRINIMAS

Pakeistas skirsnio pavadinimas:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

MECHANINIS ATSPARUMAS IR PASTOVUMAS

22. Gyvenamųjų pastatų atitiktis esminiam statinių mechaninio atsparumo ir pastovumo reikalavimui užtikrinama priemonių, numatomų statinio sumanymo, projektavimo, statybos, rekonstravimo ir naudojimo metu, visuma, taip pat atitinkamomis statybos eksploatacinėmis savybėmis bei naudojimo charakteristikomis ir reikalavimais.

23. Gyvenamųjų pastatų atitiktis esminiam statinių mechaninio atsparumo ir pastovumo reikalavimui užtikrinama projektavimo metu nurodant:

23.1. naudojimo reikalavimus, kad nesusidarytų ribinė būklė, įskaitant ir galimus statinių savininkų projektavimo užduotyje ir projektavimo bazėje nurodomus specialius ir papildomus naudojimo reikalavimus;

23.2. apkrovų ir poveikių įtaką statinio statybos ir naudojimo metu;

23.3. apskaičiuojant statinių ir jo dalių nuovargį dėl galinčių veikti apkrovų;

23.4. nustatant poveikių reikšmes, taikant dalinius saugos koeficientus [3.12–3.13].

Skirsnio pakeitimai:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

Skirsnis. *Neteko galios nuo 2012-10-07*
Skirsnio naikinimas:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin. 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

HIGIENA, SVEIKATA IR APLINKA

Pakeistas skirsnio pavadinimas:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

130. *Neteko galios nuo 2014-11-18*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

131. Gyvenamųjų pastatų atitiktis esminiam statinių higienos, sveikatos ir aplinkos reikalavimui užtikrinama visuma reikalavimų ir priemonių, numatomų gyvenamųjų pastatų sumanymo, projektavimo, statybos ir normalaus naudojimo metu bei atitinkamomis statybos produktų eksploatacinėmis savybėmis. Šiuos reikalavimus sąlygoja:

131.1. vidaus aplinka;

131.2. vandens tiekimas;

131.3. nuotekų šalinimas;

131.4. kietųjų atliekų šalinimas;

131.5. išorės aplinka.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

132. Projektuojant būstą, sveikos vidaus aplinkos reikalavimai užtikrinami reguliuojant šilumą, apšvietą, oro kokybę, oro drėgnumą ir triukšmą.

133. Bendrieji reikalavimai būsto šildymui, vėdinimui ir oro kondicionavimui pateikti HN 35:2007 [3.21] ir HN 42:2009 [3.22].

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

134. Oro kokybė gyvenamuosiuose pastatuose užtikrinama:

134.1. ribojant medžiagų, išskiriančių būdingus teršalus, naudojimą gyvenamųjų namų statybai, jų emisiją į gyvenamųjų pastatų vidaus orą, vadovaujantis HN 35:2007 [3.21]. Statybos produktai iš asbesto draudžiami;

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

134.2. mažinant koncentraciją ar pašalinant teršalus iš gyvenamųjų pastatų, panaudojant vėdinimo sistemą;

134.3. vengiant oro, o kartu ir radono patekimo iš grunto, vėdinant po grindimis esančias patalpas, pašalinant teršalus iš grunto po pastatu, mažinant teršalų koncentraciją naudojant vėdinimo sistemą;

134.4. neleidžiant atsirasti aerozoliuose legionelle bakterijų ir kitų kenksmingų mikroorganizmų;

134.5. projektuojant nuolatinio veikimo efektyvias valymo bei cheminio apdorojimo sistemas;

134.6. projektuojant patikimus degimo įtaisus, numatant efektyvią dūmtraukių, kaminų priežiūrą, išvengiant degimo produktų išsiskyrimo bei dujų nutekėjimo, projektuojant būsto vidaus tinklus, vėdinimo bei kondicionavimo sistemas, kurios neleistų daugintis kenksmingiems organizmams ir plisti teršalams, pasirenkant saugų sveikatai kurą;

134.7. valant iš aplinkos patenkantį orą, sandarinant nekontroliuojamus oro takus.

135. Būsto oro drėgnumo reikalavimai užtikrinami:

135.1. projektuojant užtikrinti tinkamą mikroklimato lygį, šildant ir vėdinant patalpas;

135.2. drėkinant ar džiovinant būsto vidaus ir į vidų tiekiamą orą;

135.3. izoliuojant būstą nuo išorės drėgmės;

135.4. izoliuojant gyvenamųjų pastatų sienas, grindis, išorės sienas ir stogo dangą, naudojant tik pateikimo į Lietuvos Respublikos rinką ar tiekimo jai sąlygas nustatančių teisės aktų reikalavimus atitinkančius statybos produktus, sertifikuotą įrangą;

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

136. Vanduo, vartojamas gėrimui, buities reikmėms, maisto produktams gaminti, neturi kelti grėsmės žmonių sveikatai. Geriamojo vandens kokybė turi atitikti HN 24:2003 [3.2] ir HN 43:2005 [3.27] reikalavimus:

136.1. rezervuarai, vamzdžiai, armatūra, geriamojo vandens kokybei gerinti naudojamos cheminės medžiagos ir preparatai ar kitokie komponentai sąveikoje su vandeniu neturi bloginti vandens kokybės;

136.2. projektuojant gyvenamųjų namų vandentiekio sistemas, būtina jas apsaugoti: nuo sumaišymo su nuotekomis dvokiančiu oru bei kitais teršalais, nuo užteršimo mineraliniais ir organiniais teršalais, nuo mikrobinės taršos, nuo užteršimo išoriniais mineraliniais ar organiniais teršalais;

136.3. gyvenamųjų pastatų tiekiamo vandens apsauga nuo užteršimo užtikrinama šiomis priemonėmis: sąveikos su užterštu vandeniu ar dvokiančiu oru – įrengiant įtaisus, sulaikančius grįžtamuosius srautus, sąveikos su išoriniais skystais ir kitokiais teršalais atveju – kontroliuojant gaminių, naudojamų vandens tiekimo sistemose, hidroizoliacines savybes ir vengiant vamzdynų užterštose teritorijose klojimo;

136.4. teršimo mineraliniais ar organiniais teršalais, išsiskiriančiais iš komponentų, sąveikaujančių su vandeniu, atveju ribojama: teršalų migracija iš sąveikaujančių su vandeniu medžiagų;

136.5. taršai išoriniais mineraliniais ar organiniais teršalais išvengti būtina užtikrinti sistemų sandarumą;

136.6. siekiant išvengti mikrobinio užterštumo, galima taikyti įvairius būdus – chemikalų naudojimą, vandens sistemų be stovinčio vandens zonų projektavimą, mažinant organinių medžiagų vandenyje kiekį ir kt. Vandens tiekimo sistemose naudojami statybos produktai turi būti atsparūs mikroorganizmų dauginimuisi ant jų paviršių, sąveikaujant su vandeniu.

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

137. Pastato vandentiekio inžinerinės sistemos projektuojamos vadovaujantis STR 2.07.01:2003 [3.15]. Nuotekų šalinimo reikalavimai:

137.1. gyvenamieji pastatai turi būti suprojektuoti ir pastatyti taip, kad nekeltų grėsmės žmonių higienai ir sveikatai bei aplinkai dėl netinkamo nuotekų (šalinamų kanalizacijos sistemomis medžiagų, įskaitant užterštą vandenį, lietaus vandenį ir dvokiantį orą iš sistemų) tvarkymo. Šie reikalavimai apima: skysčių patekimą į sistemą ir ištekėjimą iš jos; nuotekų galimą grįžtamąjį srautą į pastatus; dvokiančio oro išsiskyrimą, mikrobiologinį užterštumą;

137.2. skysčių nutekėjimui iš sistemos išvengti būtina užtikrinti visų kanalizacijos sistemos dalių sandarumą;

137.3. nuotekų grįžtamajam srautui į pastatus išvengti būtina tinkamai projektuoti statinių kanalizacijos sistemas, jei reikia, įmontuojant sklendes į kanalizaciją prieš galimą grįžtamąjį srautą;

137.4. dvokiančio oro išsiskyrimui išvengti būtina užtikrinti kanalizacijos sistemos dalių sandarumą. Kanalizacijos sistema ar įrengti specialūs įtaisai turi būti suprojektuoti taip, kad į sistemą patektų grynas oras, o dvokiantis oras nepatektų į gyvenamąją ar ją supančią aplinką. Kanalizacijos sistema turi būti suprojektuota taip, kad būtų išvengta bet kokio nuotekų susikaupimo;

137.5. mikrobinį užterštumą dažniausiai sąlygoja sanitarinių prietaisų naudojimas. Užterštumui išvengti būtina užtikrinti paviršių valomumą, parenkant tinkamų savybių valomų paviršių statybos produktus;

137.6. pastato nuotekų šalinimo sistemos projektuojamos, vadovaujantis STR 2.07.01:2003 [3.15].

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

138. Išorės aplinkos reikalavimai:

138.1. statybos produktai, naudojami gyvenamiesiems namams, neturi būti laidūs teršalams ir nuotekoms, kurios gali pasklisti aplinkoje ir turėti aplinkai neigiamą poveikį, sukeliant grėsmę žmonių sveikatai, gyvūnams ir augalams bei ekosistemoms. Statybos produktai turi atitikti HN 105:2004 [3.28] ir HN 36:2009 [3.29] reikalavimus. Poveikis aplinkai turi būti nagrinėjamas įvairiais statybos produktų naudojimo etapais: gavybos, gamybos ir statybos procesų metu; statinių naudojimo metu; griovimo, atliekų tvarkymo, deginimo ar pakartotinio naudojimo metu;

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

138.2. siekiant išvengti būsimos žalos aplinkai, būtina atsižvelgti į statybos produktų įvertinimą per visą jų naudojimo laikotarpį;

138.3. gyvenamųjų pastatų skleidžiami cheminiai teršalai ir triukšmas neturi kelti grėsmės aplinkos kokybei ir žmonių sveikatai;

138.4. gyvenamųjų pastatų poveikis aplinkai turi būti mažinamas: ribojant teršalų sklaidą, ribojant teršalų emisiją, ribojant statybos produktų, statinių įrangos ar jų inžinerinių sistemų, kurios išskiria teršalus, naudojimą;

138.5. statinių sukeliamas poveikis orui, dirvožemiui ir vandeniui ribojamas, įvertinus teršalų migraciją, sklaidą ar emisiją.

139. Apsauga nuo drėgmės užtikrinama:

139.1. pastatas turi būti suprojektuotas ir pastatytas taip, kad atmosferos krituliai, gruntiniai ir paviršinis vanduo, buitinis vanduo pastate bei vandens garai to pastato ore nekeltų pavojaus sveikatai ir pastato konstrukcijų būklei;

139.2. pastato pirmojo aukšto grindų lygis turi būti aukštesnis už lauko žemės paviršiaus lygį;

139.3. pašalinant nuo žemės paviršiaus aplink pastatą paviršiaus vandenis (nuvedant juos į nuotekų šalinimo sistemą);

139.4. pašalinant gruntinių vandenų prasiskverbimo į pastatą, galimybę, įrengiant vamzdinį ar kito tipo drenažą;

139.5. apsaugant nuo kenksmingos drėgmės pastato pamatus, perdangas, sienas, apatinio aukšto konstrukcijas;

139.6. vėdinant patalpas po apatinio aukšto konstrukcijomis, atkreipiant ypatingą dėmesį į patalpų, kuriose susidaro šilumos tilteliai, vėdinimą (patalpos, kuriose talpinami šilumos ir vandentiekio vamzdynai);

139.7. apsaugant nuo kenksmingos drėgmės sienų ir fasadų dangą, langus, duris, vėdinimo sistemų dalis, konstrukcines siūles, inžinerinių tinklų įvadų vietas, sienas kertančiais ar prie jų pritvirtintas detales;

139.8. apsaugant nuo kenksmingos drėgmės stogų dangas (atsižvelgiant į stogo nuolydį, posluoksnį, paviršiaus medžiagą, siūles, mechaninius įtempius (jei stogo dangos apatinėje pusėje gali kondensuotis drėgmė arba jei užleistinės siūlės nėra užsandarintos vandens nepraleidžiančiais statybos produktais, žemiau esanti konstrukcija turi būti apsaugota posluoksniu, išilgai kurio galėtų nutekėti vanduo), pastogių patalpas, stogų ir perdangų konstrukcijas;

139.9. perdengiant vonios, tualeto ir kitų patalpų grindis, sienas ir lubas, kurios gali būti aptaškytos vandeniu, taip pat kurios valomos drėgnu būdu arba ant kurių kondensuojasi drėgmė, hidrofobiniu sluoksniu, o tokios pat konstrukcijos, ant kurių gali būti purškiamas, pilamas arba nuo kurių gali tekėti vanduo, – vandeniui nepralaidžiu paviršiaus sluoksniu (išskyrus atvejus, kai gretimi konstrukciniai elementai ir patalpos atlaiko tokią drėgmę);

139.10. įrengiant patalpų grindyse nuotekio angas su grindų nuolydžiu į jų pusę ir naudojant grindų, sienų ir lubų vandens nepraleidžiančiuose sluoksniuose siūles, jungtis ir vandentiekio bei nuotekyno elementus iš laidžių vandeniui statybos produktų;

139.11. stogai ir terasos privalo turėti sandarią dangą arba izoliaciją bei nutekėjimą, įgalinantį lietaus vandens ir tirpstančio sniego nutekėjimą į latakus ir vidaus ar išorės nutekėjimo vamzdžius;

139.12. aukštesnių kaip 15 m nuo žemės paviršiaus pastatų stogai privalo turėti nuotėkį, įgalinantį nutekėti vandeniui į vidaus nuleidimo vamzdžius;

139.13. iki 4,5 m aukščio laisvai stovinčiam pastatui, turinčiam stogo plotą iki 100 m^2, leidžiama nerengti latakų ir nuleidimo vamzdžių su sąlyga, jei yra atitinkamai padarytas nutekėjimas nuo stogo;

139.14. balkonai, lodžijos ir terasos privalo turėti grindų dangą iš nesugeriančių, šalčiui atsparių ir neslidžių statybos produktų.

140. Leidžiamus triukšmo lygius gyvenamojoje aplinkoje nustato HN 33:2011 [3.20].

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

SAUGA IR GALIMYBĖ PATEKTI Į STATINĮ NAUDOJIMO METU

Pakeistas skirsnio pavadinimas:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

141. **Gyvenamojo pastato** sklypas, priėjimai ir privažiavimai turi būti **suprojektuoti** ir **pastatyti** taip, kad juos naudojant ir prižiūrint, būtų išvengta nelaimingų atsitikimų.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

141^1. Nelaimingų atsitikimų, susijusių su gyvenamuoju pastatu, jo sklypu, priėjimais ir privažiavimais, priklausiniais ir inžinerinėmis sistemomis, rizika sietina su:

141^1.1. pėsčiųjų judėjimu;

141^1.2. mechaninėmis transporto priemonėmis;

141^1.3. rūsiuose, pusrūsiuose, pirmuosiuose aukštuose įrengtomis prekybos, paslaugų ir kitos paskirties patalpomis;

141^1.4. elektros, dujų, šildymo ir karšto vandens, lauko ir pastato vidaus sistemomis.

Papildyta punktu:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

142. Pėsčiųjų komunikacijos būsto visumos ribose turi būti projektuojamos taip, kad būtų išvengta tokių nelaimingų atsitikimų priežasčių:

142.1. kritimų:

142.1.1. į žemesnį lygį iš aukštesnio lygio, neapsaugoto aptvaru;

142.1.2. per angą, neturinčią dangčio;

142.1.3. ant laiptų dėl jų statumo ar dėl to, kad neįrengti turėklai;

142.1.4. horizontalaus judėjimo metu dėl netikėtų slenksčių ir laiptelių;

142.1.5. dėl slidžios grindų ir kitų judėjimo paviršių dangų tiek šlapių, tiek drėgnų;

142.2. atsitrenkimų:

142.2.1. į žemas durų staktas;

142.2.2. į permatomas arba slankias duris;

142.2.3. į atidarytus langus;

142.2.4. į stiklo atitvaras.

143. Papildomi saugos reikalavimai, projektuojant pėsčiųjų komunikacijas:

143.1. apriboti pėsčiųjų nuovargį lipant laiptais, einant takais, pandusais, vaikštant sklype;

143.2. sudaryti galimybę įnešti ir išnešti iš pastato ligonius ar sužeistus žmones neštuvuose, karstus;

143.3. sudaryti galimybę įnešti ir išnešti iš pastato stambius baldus, kitus buities daiktus ir įrangą. Šiuo atveju gali būti alternatyvos naudoti pėsčiųjų komunikacijas.

144. Liftai turi būti suprojektuoti tokie, kad:

144.1. naudotojai būtų apsaugoti nuo visų mechaninės rizikos rūšių, tarp jų – lifto kabinos kritimo;

144.2. jų galia būtų pakankama perkelti reikalingą keleivių skaičių per jiems priimtiną laiką, sugaištamą laukiant ir keliantis (leidžiantis) liftu.

145. Automobilių transporto priemonių, motociklų komunikacijos gyvenamajame sklype, saugykloje ir garaže turi būti projektuojamos taip, kad būtų išvengta nelaimingų atsitikimų priežasčių:

145.1. kritimų į žemesnį lygį iš aukštesnio lygio neapsaugoto aptvaru arba netinkamu aptvaru;

145.2. atsitrenkimų:

145.2.1. į lubų konstrukcijas ar vamzdynus;

145.2.2. į žemas ir/ar siauras staktas;

145.2.3. į aptvarus, gatvės ir teritorijos elementus;

145.3. užvažiavimų ant pėsčiųjų ir dviratininkų;

145.4. automobilių slydimo ir virtimų dėl slidžių dangų.

146. Papildomi saugos reikalavimai projektuoti automobilių transporto priemonių, motociklų komunikacijas:

146.1. turi būti numatyta galimybė transporto priemonėms apsisukti nesudarant rizikos pėstiesiems ir sklypo bei statinių elementams;

146.2. suprojektuoti erdvę, pakankamą transporto priemonėms manevruoti ir įvažiuoti (išvažiuoti) į pažymėtą stovėjimo vietą be rizikos susidurti su kitais automobiliais ir saugyklų bei garažų konstrukcijomis ir įranga.

146[1]. Reikalavimai, susiję su žmonių su negalia galimybėmis patekti į gyvenamąjį pastatą ir juo naudotis, apsaugos nuo įsilaužimų reikalavimai nustatyti atitinkamai Reglamento VII skyriaus IV ir VII skirsniuose.

Papildyta punktu:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

APSAUGA NUO TRIUKŠMO

147. *Neteko galios nuo 2014-11-18*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

148. Naujai projektuojamo daugiabučio gyvenamojo pastato garso klasė (akustinio komforto lygis) turi būti ne žemesnė kaip C. Namo atitvarų garso izoliavimo rodikliai nustatomi vadovaujantis STR 2.01.07:2003 [3.8]. Rekonstruoto ar kapitališkai suremontuoto namo garso klasė turi būti ne žemesnė kaip E (jei garso klasė prieš rekonstravimą ar kapitalinį remontą nebuvo žinoma) arba turi nepablogėti (jei garso klasė prieš rekonstravimą ar kapitalinį remontą buvo nustatyta).

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

149. Gyvenamojo pastato išorės aplinka (sklypo ribose) nuo išorės triukšmo šaltinių prireikus gali būti apsaugoma triukšmo ekranais, įrengiamais tarp triukšmo šaltinio ir gyvenamojo pastato.

150. Namo atitvarų garso izoliavimo rodikliai nustatomi vadovaujantis STR 2.01.07:2003 [3.8]. Minimali privaloma naujai projektuojamo sublokuoto su kitais pastatais (pastatu) namo (gyvenamojo bloko) garso klasė – C. Rekonstruojamo ar kapitališkai remontuojamo tokio namo (gyvenamojo bloko) bendrų su kitais pastatais atitvarų garso izoliavimo rodikliai turi būti projektuojami ne žemesnės kaip C garso klasės.

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

151. Rekonstruotų ar kapitališkai suremontuotų namų garso klasė neturi pablogėti. Namų, pradėtų projektuoti iki Reglamento įsigaliojimo dienos, esamos garso klasės gali būti nustatomos savininkui (valdytojui) pageidaujant. Tradicinių rąstinių namų kaimo vietovėje garso klasė nereglamentuojama.

ENERGIJOS TAUPYMAS IR ŠILUMOS IŠSAUGOJIMAS

152. Gyvenamajam pastatui reikiamas šiluminės energijos kiekis apskaičiuojamas pagal higienos normų ir pastato, jo patalpų paskirties reikalavimus, taip pat komforto lygį pagal statytojo projektavimo bazėje nurodytą šilumos komfortą.
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

153. Pastatui turi būti užtikrintas tiekimas arba gamyba energijos kiekio, kuris tenkina tokius poreikius:
153.1. patalpoms šildyti iki higienos normų nustatytų dydžių;
153.2. patalpų oro drėgmei reguliuoti iki nustatytų dydžių;
153.3. vandeniui šildyti, įvertinant karšto vandens skaičiuojamąjį vartojimą ir tiekiamo vandens norminę temperatūrą;
153.4. patalpoms vėdinti įvertinant normų nustatytus oro kaitos dydžius.
154. Tiekiamos (gaminamos) energijos kiekis skaičiuojamas, įvertinant tokius papildomus veiksnius:
154.1. išorės aplinką – oro temperatūrą, drėgmę, vėjo kryptį ir stiprumą, insoliaciją;
154.2. pastato vietovę – klimato zoną, urbanizuotose teritorijose – mikroklimatą;
154.3. naudotojų reikalaujamą šildymo, vėdinimo, karšto vandens komforto lygį;
154.4. vidaus šilumos išsiskyrimus.
155. Efektyvų energijos taupymą ir šilumos išsaugojimą užtikrina:
155.1. pastato savybės:
155.1.1. pastato ir butų patalpų orientacija pasaulio šalių atžvilgiu;
155.1.2. pastato kompaktiškumas;
155.1.3. atitvarų šilumos izoliavimo savybės;
155.1.4. vandens garų pastate susidarymas ir jų sklidimas atitvarose;
155.1.5. atitvaros skaidriųjų elementų plotas, jų išdėstymas, saulės energijos naudojimas ar apsaugos priemonių nuo jos naudojimas;
155.1.6. atitvarų dinaminės šiluminės charakteristikos;
155.1.7. oro apykaita;
155.1.8. vėjo ir natūralios traukos dydis;
155.1.9. pastato sandarumas orui;
155.1.10. atveriamų langų ir durų plotas;
155.2. pastato inžinerinių sistemų savybės:
155.2.1. šildymo įtaisų ir siurblių efektyvumas bei panaudojimas;
155.2.2. vėdinimo sistemų ir jos techninės įrangos efektyvumas bei panaudojimas;
155.2.3. šilumos rekuperacijos įtaisų efektyvumas bei panaudojimas;
155.2.4. automatinių kontrolės ir reguliavimo sistemų kokybė ir panaudojimas.
156. Energijos taupymas ir šilumos, vėdinimo, vėsinimo komforto pasirinkimo laisvė suderinama, kiekvienam energijos vartotojui (butui) suteikiant galimybę reguliuoti suvartojamos energijos dydį, pvz., patalpos temperatūros sumažinimas miegant, išvykus į darbą.
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

157. Energijos taupymas ir šilumos išsaugojimas gyvenamuosiuose pastatuose užtikrinamas vykdant projektavimo ir statybos darbus vadovaujantis STR 2.09.02:2005 [3.16] ir Šilumos tiekimo tinklų ir šilumos punktų įrengimo taisyklėmis [3.33].
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

III SKIRSNIS. ARCHITEKTŪROS REIKALAVIMAI

158. Gyvenamųjų pastatų architektūra turi būti tokia, kad:
158.1. atitiktų esminius statinio architektūros reikalavimus, nurodytus Statybos įstatymo 5 straipsnyje;
158.2. būtų korektiška unikalioje gamtinėje ar urbanizuotoje aplinkoje, nepakenktų saugomų nekilnojamųjų kultūros vertybių ir jų apsaugos zonų meninei vertei;
158.3. panaudotų vietinės ar regioninės tradicinės architektūros dvasinius ir medžiaginius resursus;
158.4. užtikrintų gerus pagrindinių patalpų ir sklypo funkcinius, vizualinius ir kompozicinius ryšius;
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

158.5. didelių gabaritų daugiabučių namų kompozicijos elementai būtų aiškiai artikuliuoti ir patenkintų geras pastatų formų vizualinio suvokimo sąlygas nepriklausomai nuo stebėjimo atstumo ir judėjimo greičio;
158.6. užtikrintų naujo pastato kompozicinį ryšį (mastelio, proporcijų, medžiaginio, spalvinio sprendimo darną) su supančios gamtinės ir (ar) dirbtinės aplinkos elementais;
158.7. patenkintų architektūros tektoniškumo sąlygas, t. y. teisingai atspindėtų naudojamų statybos produktų, konstrukcijos ir formos savitarpio priklausomybę ir reikšmę, kuriant statinio meninį vaizdą;
158.8. tenkintų specifinius reikalavimus, nurodytus projektavimo sąlygose.

IV SKIRSNIS. ŽMONIŲ SU NEGALIA REIKALAVIMAI

159. *Neteko galios nuo 2012-10-07*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin. 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

160. Kiekviename daugiabučiame gyvenamajame pastate turi būti projektuoti žmonėms su negalia įvairių dydžių butai, sudarantys ne mažiau kaip 5 % bendro butų pastate skaičiaus [3.9].
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

161. Reikalavimas projektuoti ne mažiau 5 % butų, pritaikytų žmonėms su negalia, taikomi tiems gyvenamiesiems pastatams, kurie yra ne toliau kaip 500 m kelio pėsčiomis iki viešojo keleivių susisiekimo stotelių.
162. Lifto neturinčiuose pastatuose butai žmonėms su negalia turi būti planuojami pirmajame pastato aukšte.
163. Liftai turi būti suprojektuoti taip, kad žmonės su fizine negalia, regėjimo ir klausos sutrikimais galėtų suvokti, kada lifto kabina sustoja laiptų aikštelėje.
164. Butai žmonėms su regos sutrikimais turi būti planuojami ne aukščiau kaip ketvirtame aukšte.
165. Butai žmonėms su klausos sutrikimais neturi būti planuojami pirmajame ir paskutiniajame pastatų aukštuose.

166. Butuose žmonėms su negalia turi būti pritaikytos visos gyvenamosios ir pagalbinės patalpos, reikalingi buto įrenginiai ir baldai, užtikrinta galimybė laisvai judėti.

167. Žmonių su klausos sutrikimais butuose turi būti įrengti skambučiai su šviesos signalu.

168. Žmonių su regos sutrikimais butuose turi būti užtikrintas labai geras natūralus apšviestumas, įrengta ryšio tarp buto bei lauko durų sistema ir automatinė lauko durų atidarymo sistema.

169. Pastato sklype takai turi būti suprojektuoti taip, kad žmonės su negalia galėtų laisvai judėti nuo gatvės (kelio) iki pastato, nuo pastato iki jo priklausinių, želdynų, poilsio aikštelių, automobilių saugyklos ar garažo.

170. Daugiabučių gyvenamųjų pastatų visi įėjimai į pastatus, pandusai, įėjimo į butus durys bei liftai projektuojami vadovaujantis STR 2.03.01:2001 [3.9].

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

V SKIRSNIS. TREČIŲJŲ ASMENŲ PAGRĮSTŲ INTERESŲ APSAUGA

171. Projektuojant būsto visumą trečiųjų asmenų pagrįstų interesų apsauga turi būti įvertinta dviem aspektais:

171.1. trečiųjų asmenų poveikis projektuojamam pastatui ir jo aplinkai sklype, taip pat ir pastato gyventojams;

171.2. projektuojamosios būsto visumos poveikis tretiesiems asmenims.

172. Jeigu trečiųjų asmenų neigiamas poveikis projektuojamam gyvenamajam pastatui ir jo aplinkai sklype viršija normatyvinių dokumentų nustatytas leistinas ribas, galimi trys variantai:

172.1. sklypas pripažįstamas netinkamu gyvenamajam pastatui statyti;

172.2. gyvenamasis pastatas ir jo aplinka sklype gali būti projektuojama tik tuo atveju, jeigu pašalinamos neigiamo poveikio priežastys (šaltiniai) teisės aktais nustatyta tvarka, būdais ir priemonėmis;

172.3. gyvenamojo pastato vidaus erdvės zonavimu, pastato ir jo priklausinių dislokacijos, specialių barjerų ir sistemų dėka neigiamo poveikio lygis sumažinamas iki leistinų norminių dydžių.

173. Projektuojamosios būsto visumos poveikis tretiesiems asmenims turi būti toks, kad pastatyta būsto visuma, juos naudojant ir prižiūrint, trečiųjų asmenų gyvenimo ir veiklos sąlygas nepablogėtų, palyginus su sąlygomis, kurias jie turėjo iki statybos pradžios.

174. Jeigu sąlygų pasikeitimas dėl objektyvių priežasčių yra neišvengiamas, tai pasikeitimas negali viršyti normatyvinių statybos techninių dokumentų ir normatyvinių statinio saugos ir paskirties dokumentų reikalavimų leistinų ribų.

175. Reglamentuojančios sąlygos yra tokios:

175.1. suprojektuota būsto visuma turi būti pastatyta pagal projektą ir naudojama pagal paskirtį;

175.2. projektas turi būti parengtas taip, kad gyvenamojo pastato, jo sklypo formavimo, priklausinių, priėjimų ir privažiavimų, inžinerinių sistemų požeminė ir antžeminė statyba (tiesimas) nepablogintų trečiųjų asmenų statinių esamos techninės būklės ir nesudarytų prielaidų atsirasti veiksniams, galintiems vėliau (juos naudojant) pabloginti tų statinių techninę būklę;

175.3. projektas turi būti parengtas taip, kad patekti į valstybinės ir vietinės reikšmės kelius bei gatves tretiesiems asmenims galimybė būtų nevaržoma;

175.4. projekto sprendiniai nevaržytų galimybės naudotis inžineriniais tinklais;

175.5. būsto visumos projekto sprendinių, tarp jų gyvenamojo namo, priklausinių ir želdinių lokalizavimas neturi sumažinti trečiųjų asmenų sklypų ir butų insoliacijos dydžių, nustatytų šiame Reglamente;

175.6. būsto visumos projekto sprendiniai turi įvertinti ir nepažeisti trečiųjų asmenų gaisrinės saugos priemonių ir sistemų bei išsaugoti jų funkcines savybes;

175.7. gyvenamasis pastatas, jo priklausiniai, sklypas turi būti suprojektuoti taip, kad jų naudojimas, taip pat pastate leistinos veiklos keliamas triukšmo, vibracijos, elektros trikdymų ir pavojingos spinduliuotės lygiai tretiesiems asmenims neturėtų neigiamo poveikio;

175.8. jeigu suprojektuota lokali šildymo sistema gali teršti aplinkos orą ar neigiamai veikti aplinką bei gyventojų sveikatą, projekte turi būti numatytos šių veiksnių neigiamo poveikio mažinimo priemonės;

175.9. turi būti suprojektuota uždara arba atvira lietaus (tirpstančio sniego) vandens surinkimo sklype sistema, o vanduo nuvedamas į bendrus tinklus arba kaupiamas ir naudojamas namų ūkio reikmėms;

175.10. projekto sprendiniai turi saugoti esančias sklype gamtos bei kultūros vertybes.

VI SKIRSNIS. NEKILNOJAMŲJŲ KULTŪROS VERTYBIŲ APSAUGA

176. Atsakomybė už nekilnojamųjų kultūros vertybių išsaugojimą ateities kartoms reikalauja skirti daug dėmesio gyvenamųjų pastatų, turinčių istorinių, kultūrinių bei estetinių verčių, apsaugai; naujai statomi gyvenamieji pastatai įvairaus pobūdžio ir statuso saugomose teritorijose ar buferinėse apsaugos zonose turi tenkinti jų apsaugos reikalavimus.

177. Reglamentas veikia darnoje su kitais įstatymais, teisės aktais bei normatyviniais dokumentais, reglamentuojančiais saugomų teritorijų, kraštovaizdžio, nekilnojamųjų kultūros paveldo vertybių ir jų teritorijų apsaugą:

177.1. gyvenamiesiems pastatams, kurie yra įrašyti į LR nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą, taip pat jų teritorijose ir buferinėse apsaugos zonose vykdomai statybinei veiklai yra taikomi šio Reglamento reikalavimai, Nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymo pagrindinės nuostatos bei individualiuose nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentuose nurodyti konkretūs saugojimo reikalavimai;

177.2. gyvenamieji pastatai saugomose urbanizuotose vietovėse yra projektuojami, statomi, rekonstruojami ar remontuojami, vadovaujantis šiuo Reglamentu, taip pat individualiais vietovių apsaugos reglamentais bei sklypų planuose nurodytais reikalavimais;

177.3. gyvenamieji pastatai kultūriniuose draustiniuose, kompleksinėse saugomose teritorijose yra projektuojami, statomi, rekonstruojami bei remontuojami vadovaujantis šiuo Reglamentu bei atitinkamų teritorijų individualiais apsaugos reglamentais ir (ar) statybų saugomose teritorijose regioniniais architektūriniais reglamentais.

VII SKIRSNIS. REIKALAVIMAI APSAUGAI NUO SMURTO, VANDALIZMO IR VAGYSČIŲ

178. Reikalavimai sklypui, priėjimams ir privažiavimams:

178.1. gyvenamojo pastato sklypo ribos žymimos aptvarais (tvoromis), reljefo elementais, želdiniais ar kitaip;

178.2. minimalus būtinas tik vienas įėjimas ir vienas įvažiavimas automobiliu į pastato sklypą;

178.3. jeigu gyvenamasis pastatas yra mišrus, sklypas dalinamas į privačią ir viešą (atvirą) lankytojams ir darbuotojams sklypo dalis bei atskirus priėjimus ir privažiavimus. Gyvenamojo pastato viešoji (atvira) dalis lankytojams turi turėti tiesioginį ir trumpiausią priėjimą ir privažiavimą iš viešojo kelio ar gatvės (aikštės);

178.4. gyvenamųjų namų grupės, atskirų pastatų sklypų išorinė erdvė tarp gatvės važiuojamosios dalies krašto ir užstatymo linijos (namų fasadų) turi būti peržvelgiama nuo gatvės, nuo namo (namų), per namo langus, balkonus, lodžijas;

178.5. medžiai gali būti sodinami ne arčiau kaip 6-8 m nuo fasado. Medžių lapija (tankios spygliuočių šakos) turi būti ne žemiau kaip 2,2 m nuo žemės paviršiaus. Bendras sklypo apželdinimas turi būti toks, kad netemdytų matomumo sklype.

179. Reikalavimai gyvenamajam pastatui:

179.1. įėjimų į gyvenamuosius pastatus lauko durų laiptinių neturi slėpti želdiniai ir priestatai; neturi būti nišų ar kitų vietų slėptis ar kliūčių matyti įėjimo duris iš toliau;

179.2. visa erdvė už įėjimo durų turi būti matoma iš lauko per įstiklintas duris, langus sienoje iki pat lifto arba matomas visas vestibiulis;

179.3. įėjimai ir erdvė už įėjimo durų turi būti nuolat apšviesti natūralia ar dirbtine šviesa. Dirbtinis apšvietimas turi būti įjungiamas automatiškai;

179.4. jeigu daugiabučio namo rūsyje yra suprojektuotos atskiriems butams priklausančios patalpos (sandėliukai), įėjimui į pastatą ir į rūsį projektuojamas bendras priestatas (prieangis);

179.5. iš lauko įėjimai į pastatą ir rūsį; įėjimai į pastogę ir išėjimai ant stogo, į bendruosius kolektorius, technines patalpas arba techninius aukštus turi būti rakinami ir/ar naudojamos techninės priemonės, padedančios kontroliuoti įėjimus (išėjimus);

179.6. švieslangiai, stoglangiai turi būti atidaromi tik iš vidaus, o juos demontuoti iš lauko būtų neįmanoma;

179.7. jeigu nuo žemės paviršiaus iki balkono ar lodžijos grindų susidaro mažiau kaip 3 m, jie gali būti projektuojami tik su specialiomis apsaugos priemonėmis. Kiti balkonai ir lodžijos turi būti projektuojamos taip, kad nesusidarytų galimybė iš bendrų namo patalpų ar vieno buto laisvai pereiti į kito buto balkoną (lodžiją);

179.8. stogai turi būti projektuojami taip, kad nuo jų nusileisti į viršutinių aukštų balkonus be specialios įrangos būtų neįmanoma, jeigu priešgaisriniai reikalavimai nenumato kitaip.

VIII SKYRIUS. DETALIEJI REIKALAVIMAI

VIII SKIRSNIS. GYVENAMOJO PASTATO SKLYPAS

180. Teritorijos, kuriose gali būti statomi gyvenamieji pastatai, nustatomos atitinkamais teritorijų planavimo dokumentais.

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

181. Kiekvieno projektuojamo daugiabučio namo sklypo ribos žymimos reljefo elementais, atraminėmis sienutėmis, gyvatvore arba ne žemesniu kaip 0,60 m aukščio ažūriniu aptvaru ar kitais būdais, kurių paskirtys:

181.1. informuoti namo bendruomenę, kaimynus bei atsitiktinius praeivius apie kompetencijos ir naudotojų bei nuosavybės teisės ribas;

181.2. prevencinė priemonė išvengti vaikų netikėtų išbėgimų į gatvę;

181.3. slopinti gatvės ir kitą nestacionarų ar stacionarų triukšmą – ažūrinį aptvarą reikiamoje vietoje pakeitus tinkamos konstrukcijos ir aukščio triukšmo barjeru;

181.4. prevencinė priemonė nepažeisti trečiųjų asmenų interesų;

181.5. išvengti bent iš dalies nepageidaujamų gyvūnų.

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

182. Bet kurio tipo aptvarai (tvoros) neturi būti pavojingi žmonėms ir gyvūnams. Juose aštrūs daiktai (spygliuota viela, stiklo duženos ir kita) gali būti naudojami aptvaruose (tvorose) ne žemesniame kaip 1,8 m aukštyje. Sklypo aptvare (gyvatvorėje) įrengiami:

182.1. vartai, atidaromi į vidų. Jų plotis ne mažesnis kaip 2,4 m.;

182.2. varteliai, atidaromi į vidų. Jų plotis ne mažesnis kaip 0,9 m.

183. Sklypo reljefo maksimalus leistinas nuolydis – 12 %. Jeigu natūralaus reljefo nuolydis yra didesnis negu 12 %, sklypo aukščių plane formuojamas sklypo reljefas taip, kad sklypas būtų tinkamas naudoti, o, nuvedant lietaus (tirpstančio sniego) vandenį, būtų nepažeisti kaimynų interesai.

184. Blokuotame ir perimetriniame užstatyme turi būti paliktos angos arba tarpai, per kurias galima patekti į vidinę užstatymo erdvę. Angos (tarpo) minimalus dydis 3,5 m pločio ir 4,5 m aukščio. Angų ir tarpų dažnis nustatomas, įvertinant priešgaisrinius reikalavimus ir gyventojų interesus.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

185. Vaikų žaidimų aikštelių insoliacijos laikas lygiadieniais (03. 22 ir 09. 22) turi būti ne trumpesnis kaip 3 valandos, miestų centrinėse dalyse – ne trumpesnis kaip 2,5 valandos.

186. Sklypo projekte turi būti įvertinti sklypo servitutai.

IX SKIRSNIS. PRIĖJIMAI IR PRIVAŽIAVIMAI

187. Sklypuose priėjimų ir privažiavimų prie pastatų ribiniai dydžiai pateikiami 8 lentelėje.

8 lentelė

Priėjimų ir privažiavimų ribiniai dydžiai

Parametras	Atriumo tipo namas	Kitinamai
1. Priėjimo iš gatvės (kelio) prie pastato minimalus plotis, m 2. Takų sklype minimalus plotis, m	1,2 0,90	1,5 1,5
3. Tako sklype, tinkamo žmonėms su negalia, minimalus plotis, m	 1,2	 1,2
Priėjimų (takų): 4. maksimalus išilginis nuolydis 5. maksimalus skersinis nuolydis	 5% 3,3%	 5% 3,3%
Pėsčiųjų ir automobilių sutapdinto eismo komunikacijos: 6. minimalus plotis, m 7. maksimalus nuolydis, %	 3,0 8,3	 5,5 8,3
Privažiavimai automobiliams: 8. minimalus plotis, m 9. maksimalus nuolydis, %	 3,0 10	 5,5 10“.

Lentelės pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

Pastabos:

√ Visų privažiavimų ir priėjimų (takų, sutapdinto eismo komunikacijų) pandusų dangos turi būti kietos, o konstrukcijos turi įvertinti ne mažesnės kaip 2,5 t keliamosios galios automobilių eismą.

√ Visi ribiniai dydžiai, išskyrus takų sklype minimalius pločius 0,75-0,90 m, atitinka ŽN reikalavimus.

√ Poilsio aikštelės prie pandusų ir pėsčiųjų takų įrengiamos kas 0,75 m aukščio pokytį, jų plotis ir ilgis ne mažesni kaip 1,50 m.

188. Leidžiama, jeigu tai neprieštarauja šio Reglamento reikalavimams, projektuoti vieną įvažiavimą, ne siauresnį kaip 5,5 m, dviem greta esantiems pastatams. Įvažiavimo ašis turi sutapti su sklypų ribos linija, jei sklypų savininkai nesusitaria kitaip.

189. Dviejų gretimų gyvenamųjų namų automobilių saugyklos gali būti projektuojamos blokuotos apie sklypų ribos liniją, jeigu tai neprieštarauja šio Reglamento reikalavimams.

190. Terasiniams gyvenamiesiems pastatams projektuojami du privažiavimai (įvažiavimai į sklypą) – žemutinis ir viršutinis, su dviem apsisukimo aikštelėmis. Prie jų leidžiama projektuoti automobilių saugyklas.

191. Visi privažiavimai prie daugiaaukščių daugiabučių pastatų laiptinių, sklypo statinių turi turėti apsisukimo aikšteles, tinkamas apsisukti valymo, atliekų vežimo automobiliams. Tokie privažiavimai gali būti neprojektuojami iki paskutinės pastato laiptinės, jeigu atstumas iki jos yra ne didesnis kaip 25 m.

X. SKIRSNIS. GYVENAMOJO PASTATO IŠDĖSTYMAS SKLYPE

192. Gyvenamieji pastatai ir su jais susiję (jiems tarnaujantys) tame pačiame sklype statomi statiniai turi būti išdėstomi sklype taip, kad būtų įgyvendinti teisės aktais nustatyti šiame sklype statomų bei esančių pastatų patalpų insoliacijos bei natūralaus apšvietimo reikalavimai, taip pat šiame sklype esančių ar įrengiamų vaikų žaidimo aikštelių insoliacijos reikalavimai. Statinių išdėstymas sklype taip pat neturi pažeisti ir gretimų sklypų ir pastatų patalpų insoliacijos bei natūralaus apšvietimo reikalavimų.

193. Reikalavimai statinių statybai iki 3 m atstumu nuo sklypo ribos nustatyti STR 1.07.01:2010 „Statybą leidžiantys dokumentai“ [3.2]. 3 m atstumu nuo sklypo ribos statinio (pastato ar stogą turinčio inžinerinio statinio) bet kurių konstrukcijų aukštis, skaičiuojant jį nuo žemės sklypo ribos žemės paviršiaus altitudės, negali būti didesnis kaip 8,5 m; didesniais atstumais statinių konstrukcijų aukštis gali būti didinamas išlaikant reikalavimą, kiekvienam papildomam virš 8,5 m aukščio metrui atstumas didinamas po 0,5 m. Šiame punkte nurodyti atstumai gali būti mažinami gavus besiribojančio žemės sklypo savininko ar valdytojo rašytinį sutikimą.

193[1]. Šio Reglamento 193 punkto reikalavimai netaikomi žemės sklypuose, kuriuose istoriškai susiklostęs perimetrinis užstatymas [3.49] ir (ar) statybos zona numatyta teritorijų planavimo dokumentuose, patvirtintuose iki 2014 m. lapkričio 18 d., jei po šių dokumentų patvirtinimo žemės sklypų formavimo ir pertvarkymo projektais žemės sklypai nebuvo padalyti, atidalyti, sujungti ar perdalyti.

Papildyta punktu:
Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164

Skirsnio pakeitimai:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

XI SKIRSNIS. GYVENAMASIS PASTATAS

194. Gyvenamųjų pastatų aukštis reglamentuojamas atitinkamais teritorijų planavimo dokumentais.

195. *Neteko galios nuo 2009-04-08*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-131, 2009-04-01, Žin. 2009, Nr. 39-1492 (2009-04-07), i. k. 109301MISAK00D1-131

196. Kambarių ir kitų patalpų matmenys pateikiami 9 lentelėje.

9 lentelė

Patalpų matmenys

Kambariai ir patalpos	Minimalus plotis, m	Minimalus gylis, m
1 gyvenamasis kambarys	3,3	
2 miegamasis	2,6	
3 virtuvė 3.1. vieno kambario bute 3.2. didesniuose butuose	 1,7 2,3	

4. virtuvės niša	1,1	0,7
5. vonia	1,5	
6. tualetas (su praustuvu)	1,5	1,8 kai durys atsidaro į tualeto vidų. Kai atsidaro į išorę – 1,5
7 vonia ir tualetas	1.7	
8 tambūras, prieškambaris (holas)	1.4	1,4
9 koridorius, išskyrus: į gyvenamuosius kambarius pastato vidaus	0,9 1,2 1,4	
10 galerija	1,2	
11 balkonas		1,3
12 lodžija		1,3

197. Kambarių ir kitų patalpų aukščiai pateikiami 10 lentelėje.

10 lentelė

Kambarių ir patalpų aukščiai

Kambariai ir patalpos	Minimalus aukštis, m
1 gyvenamosios ir kitos buto patalpos	2,5
2. *Neteko galios nuo 2012-10-07*	
3 rūsys	2,3
4 buto koridoriaus	2,1*
5 techninių ir ūkio patalpų, garažo, kolektoriaus	2,1
6 pastogės patalpų nuožulnios lubos darbo vietoje	2,0
7 pastato vidaus koridoriaus ir galerijos	2,5
8 laiptinė (nuo laiptų iki viršutinio laiptotakio)	2,0

Lentelės pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

***** – aukštis, įrengus antresolę.

198. Laiptinių ir jų elementų matmenys pateikti 11 lentelėje.

11 lentelė

Laiptinių ir jų elementų matmenys

Laiptai	Minimalus naudojimo plotis, m		Maksimalus pakopos aukštis h, m	Pakopų plotis p, m
	laiptotakio	laiptų aikštelės		
2 aukštų butuose	0,9	0,9	0,18	p=0,65-2h
daugiabučių namų bendrosios erdvės	1,2	1,5	0,18	
laiptai į rūsį	0,9		0,20	
išoriniai namo laiptai	1,2		0,12	

Lentelės pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

Pastabos:

√ Laiptų posūkio pakopos ir sraigtinių laiptų pakopos minimalus plotis 0,4 m atstumu nuo laiptų turėklų turi būti 0,25 m.

√ Vidaus ir lauko vieno laiptatakio pakopų skaičius turi būti ne mažesnis kaip 3 ir ne didesnis atitinkamai 17 ir 10.

199. Liftai turi būti suprojektuoti tokie, kad:

199.1. naudotojai būtų apsaugoti nuo visų mechaninės rizikos rūšių, tarp jų – lifto kabinos kritimo;

199.2. jų galia būtų pakankama perkelti reikalingą keleivių skaičių per jiems priimtiną laiką, sugaištamą laukiant ir keliantis (leidžiantis) liftu;

199.3. žmonės su fizine negalia, regėjimo ir klausos sutrikimais galėtų suvokti, kada lifto kabina sustoja laiptų aikštelėje.

200. Naujai statomuose namuose, aukštesniuose kaip 4 aukštai (namuose, skirtuose pagyvenusiems – 3; namuose, skirtuose šeimoms, turinčioms neįgaliųjų – 2), turi būti įrengiami liftai. Liftai gali būti neįrengiami 5 aukštų namuose (4 aukštų namuose su mansarda), jeigu viršutiniame aukšte numatyta įrengti 2 aukštų butus (išskyrus namus, skirtus pagyvenusiems, bei šeimoms, turinčioms neįgaliųjų). Šiuo atveju viršutinio aukšto grindų altitudė turi neviršyti 16 m (skaičiuojant nuo įėjimo į namą žemės paviršiaus (šaligatvio).

201. Daugiabučiame name iki žemiausios lifto sustojimo vietos arba pirmojo aukšto, jei liftai neįrengiami, turi būti įrengti pandusai, atitinkantys STR 2.03.01:2001 [3.11] reikalavimus.

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-128, 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 50-1683 (2004-04-06); Žin., 2004, Nr. 126-0 (2004-08-12), i. k. 104301MISAK00D1-128

Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

202. Liftų įrengimo bei saugaus naudojimo reikalavimai pateikiami techniniame reglamente „Liftai“ [3.36]. Minimalus liftų skaičius bei kiti parametrai nustatomi pagal 12 lentelę.

12 lentelė

Minimalus liftų skaičius, jų greitis bei keliamoji galia

Būsto tipas	**Aukštų skaičius**	**Liftų skaičius***	**Lifto keliamoji galia, kG**	**Lifto greitis, m/s**	**Maksimalus butų plotas viename aukšte****
Daugiabutis namas	4	1	630	1,0	800
	5-8	1	630	1,0	550
	9	1	630	1,0	400
	10-17	2	400 630	1,0	500
	18-19	2	400 630	1,6	450
	20-25	3	400 630 630	1,6	350
	20-25	4	400 400 630 630	1,6	450
Specializuoti namai, skirti pagyvenusiems, namai ar butų grupės, skirtos šeimoms, turinčioms neįgaliųjų	2-3***	1	630	1,0	800
	4-5***	2	630	1,0	550
	3-5****	1	630	1,0	800
	6-9****	2	400 600	1,0	550

* Skaičiuojamas pagal aukščiausiąjį aukštą, kuriame sustoja liftas.

** Sekcijinio tipo pastatų – vienos sekcijos vieno aukšto bendras butų plotas; koridorinio, galerinio tipo pastatų – vieno aukšto visų butų bendras plotas.

*** Su butais neįgaliesiems su vežimėliais.

**** Su butais pagyvenusiems ir šeimoms, turinčioms neįgaliųjų.

Pastaba:

√ Jei vieno aukšto butų bendras plotas didesnis, negu nurodytas 12 lentelėje, reikalingas liftų skaičius, jų greitis bei keliamoji galia nustatoma skaičiavimais.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

203. Liftų kabinos matmenys (plane) turi būti ne mažesni kaip 1,1 x 1,4 (1,4 x 1,1) m. Lifto durų anga turi būti ne siauresnė kaip 0,85 m.

204. Išdėstant liftus viena eile, liftų aikštelės plotis turi būti ne mažesnis kaip:

204.1. 1,5 m – jei liftų keliamoji galia iki 630 kG;

204.2. 2,1 m – jei liftų keliamoji galia 630, 1000 kG.

205. Išdėstant liftus dviem eilėmis, liftų aikštelės plotis turi būti ne mažesnis kaip:

205.1. 1,8 m – jei kabinos gylis mažesnis kaip 2,1 m;

205.2. 2,5 m – jei kabinos gylis 2,1 m ar didesnis.

206. Liftų šachtos bei liftų mašinų skyriai neturi ribotis su gyvenamosiomis patalpomis.

207. Įrengiant kelių aukštų butus, lifto sustojimas gali būti numatomas bet kuriame iš šių aukštų. Keliaaukštis butas, taip pat vienaaukštis, įrengtas mansardoje, gali ribotis su liftų šachta ar liftų mašinų skyriumi su sąlyga, kad bus neviršijamas leistinas triukšmo lygis buto patalpose [3.20].

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

208. Įrengiant vieno aukšto butus mansardiniame aukšte, galima neprojektuoti lifto sustojimo jame, jei aukščių skirtumas tarp paskutinės lifto sustojimo vietos ir įėjimo į mansardinį butą ne didesnis kaip 3 m.

209. 17 aukštų ir aukštesniuose namuose, taip pat namuose, skirtuose pagyvenusiems bei šeimoms, turinčioms neįgaliųjų, 630 kG keliamosios galios liftai taip pat turi būti pritaikyti ir priešgaisriniams padaliniams.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

210. Durų matmenys pateikiami 13 lentelėje.

13 lentelė

Durų matmenys

Durys	Minimalus durų angos plotis, m	Minimalus durų angos aukštis, m
1 įėjimo į namą	1,0	2,20
2 įėjimo į butus ir bendrojo naudojimo patalpas	0,9	2,10
3 buto kambarių	0,85	2,10
4 vonios, tualeto	0,85	2,10
5 pagalbinių patalpų	0,85	2,00

Pastabos:

√ Durų slenkstis turi būti ne aukštesnis kaip 20 mm (išskyrus balkonus, terasas)

√ Slankiojančios durys turi būti pažymėtos ne mažesnio kaip 20 cm^2 ploto ženklais, išdėstytais nuo 0,7 iki 1,5 m aukštyje virš grindų.

211. Reikalavimai langams:

211.1. langai pastate virš dviejų aukštų, taip pat langai žemesniuose aukštuose, išeinantys į šaligatvius ar kitas pėsčiųjų ėjimo vietas, turi būti atidaromi į vidaus pusę;

211.2. leidžiama naudoti langus, atidaromus į lauko pusę (istoriniuose pastatuose, kur taip yra buvę) su horizontalia sukimosi ašimi (praveriamus) ir maksimaliu sparno pravėrimu iki 0,6 m matuojant nuo išorės sienos su sąlyga, kad naudojami stiklai saugūs, juos galima plauti, konservuoti ir remontuoti iš patalpų vidaus arba nuo pastato išorėje instaliuotų techninių įrenginių;

211.3. langai aukštuminiame pastate, aukštuose, esančiuose virš 55 metrų nuo žemės paviršiaus, turi būti taip uždaromi, kad jų negalėtų atidaryti pašaliniai asmenys;

211.4. pastato aukštuose, esančiuose žemiau kaip 25 m nuo žemės paviršiaus, atstumas nuo vidinės palangės viršutinio krašto iki grindų turi būti mažiausiai 0,85 m, išskyrus langus, išeinančius į lodžijas, terasas, galerijas, arba jeigu langas apsaugomas ne mažesnio aukščio aptvaru;

211.5. gyvenamojo pastato aukštuose, esančiuose virš 25 m nuo žemės paviršiaus, atstumas nuo viršutinio palangės krašto iki grindų turi būti mažiausiai 1,1 m, išskyrus langus, išeinančius į lodžijas, terasas, arba jeigu langas apsaugomas ne mažesnio aukščio aptvaru.

212. Patalpų natūralios apšvietos parametrai pateikiami 14 lentelėje.

14 lentelė

Patalpų natūralios apšvietos parametrai

Patalpos, kuriose turi būti natūrali apšvieta	**Minimalus langų įstiklinto paviršiaus ir patalpos grindų ploto santykis**
įėjimo tambūras laiptinė namo bendrojo naudojimo koridoriai	1:12
gyvenamieji kambariai	1:6
virtuvė	1:8
gyvenamieji kambariai, virtuvė apšviečiama per langus nuožulnioje stogo plokštumoje	1:10

Pastabos:

√ Jeigu bendrojo namo koridorius apšviestas iš vieno galo, jo ilgis turi būti ne daugiau kaip 24 m, jeigu apšviestas iš 2 galų, – ne daugiau kaip 48 m.

√ Jeigu yra papildomas šoninis koridoriaus apšvietimas kas 24-30 m, tada koridoriaus ilgis gali būti ilgesnis negu 48 m.

√ Natūralios apšvietos koeficientas gyvenamuosiuose kambariuose ir virtuvėje turi būti ne mažesnis kaip 0,5 %.

213. Kiekviename 1-3 kambarių bute turi būti bent vienas, o 4 ir daugiau kambarių butuose – 2 gyvenamieji kambariai, kuriuose tarp kovo 22 d. ir rugsėjo 22 d. galimos insoliacijos (nepertraukiamos; bendros) laikas ne trumpesnis kaip 2,5 valandos. Urbanizuotose teritorijose, atsižvelgiant į esamą statinių išdėstymą, bendros insoliacijos laikas gali būti sumažintas iki 2 valandų.

214. Dirbtinės apšvietos reikalavimai. Gyvenamieji butai, gyvenamojo namo patalpos turi būti suprojektuotos ir pastatytos taip, kad jų gyventojai galėtų naudotis dirbtine apšvieta tiek dienos, tiek nakties metu. Dirbtinės apšvietos kokybė ir kiekis turi būti pakankami, kad gyventojai galėtų saugiai, efektyviai ir patogiai atlikti savo einamąją veiklą, kuriai reikia vaizdinio suvokimo.

215. Normuojami minimalūs gyvenamojo namo patalpų dirbtinės apšvietos parametrai pateikiami 15 lentelėje.

15 lentelė

Patalpų dirbtinės apšvietos parametrai

Patalpos	Normuojamos apšvietos dydis, lx	Normuojamos apšvietos plokštuma, m, nuo grindų paviršiaus
1 bendrasis kambarys (svetainė)	150-300	H 0,8
2 miegamasis	100-200	H 08
3 virtuvė, virtuvė niša	100-200	H 0,8
4 valgomasis	100-200	H 0,8
5 kabinetas, biblioteka	300	H 0,8
6 buto koridoriaus holas	50	H 0,0
7 skalbykla	100	H 0,8
8 vonia, tualetas	75	V virš plautuvės
9 rūbinė	100	H 0,0
10 sandėliukas	50	H 0,0
11 sauna	100	H 0,0
12 treniruočių kambarys	150	H 0,0
13 daugiabučių namų laiptinės, namo koridoriai	50	H 0,0 (laiptų pakopų plokštuma)
14 vestibiulis	50	H 0,0

Pastaba:

√ apšvietos vienetas – liuksas (lx). Liuksas – tai apšvieta, kurią suteikia 1 liumeno šviesos srautas, krentantis statmenai į 1 m^2 plotą.

216. Dirbtinė apšvieta turi būti suprojektuota iš dviejų dalių:

216.1. bendros apšvietos, kurią vienas ar keli šviestuvai teikia santykinai tolygiai visoje patalpoje. Atstumas nuo bet kurio taško buto patalpoje iki artimiausio šviestuvo turi būti ne toliau kaip 4 m;

216.2. vietos apšvietos, kurią teikia šviestuvas (šviestuvai), kurio vietą (vietas) pagal reikalą pasirenka buto gyventojai.

217. Šviestuvų lizdai turi būti išdėstyti lubose ir sienose taip, kad buto gyventojai galėtų pasirinkti bendro, vietos ir mišrios patalpos erdvės apšvietos ir jos dydžio kombinacijas.

218. Buto patalpų apšvietai instaliuotas galingumas turi būti ne mažesnis kaip 20 W/1 m^2 grindų ploto.

219. Minimalus apšviestumas grindų lygyje turi būti ne mažesnis kaip 5 lx.

220. Stiklo paviršių reikalavimai:

220.1. neįrėmintuose languose ir duryse, tarp to ir patalpų vidaus duryse, jeigu stiklas yra žemiau negu 0,80 m nuo grindų, turi būti naudojamas nedūžtantis (saugus) stiklas;

220.2. neįrėmintose stiklo duryse, languose, stiklo pertvarose turi būti ženklai, kurių dėka jie tampa pastebimi. Ženklo plotas turi būti ne mažesnis kaip 20 cm^2, ženklai išdėstomi punktyrinės juostos principu nuo 0,7 iki 1,5 m aukštyje virš grindų.

221. Buto suplanavimo reikalavimai:

221.1. iš virtuvės ir gyvenamųjų kambarių (išskyrus miegamuosius) neturi būti tiesioginio įėjimo į tualetą;

221.2. privaloma atsižvelgti į palankią buto patalpų orientaciją pasaulio šalių atžvilgiu, jeigu ji neprieštarauja kitiems šio Reglamento reikalavimams:

221.2.1. vaikų kambarys, bendrasis kambarys PR – P – PV;

221.2.2. miegamasis R – PR;

221.2.3. holas, valgomasis, svetainė R – PR – P;

221.2.4. virtuvė, vonios kambarys, pagalbinės patalpos ŠV – Š – ŠR.

Pastaba:

√ priklausomai nuo kambarių skaičiaus bute, namo tipo ir apstatymo formos dalį gyvenamųjų kambarių leidžiama orientuoti į sektorių ŠV – Š – ŠR.

221.3. Žmonių su negalia reikalavimus buto patalpoms nustato STR 2.03.01:2001 [3.9].

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

222. Jei nėra galimybių įrengti vonios ir tualeto patalpų virš kituose aukštuose esančių šios paskirties patalpų (tarp jų ribų), leidžiama jas įrengti virš kitos paskirties patalpų, užtikrinant vandens ir nuotekų nepratekamumą, mikrobinės taršos išvengimą, nepadidinant esamo triukšmo lygio ir nepabloginant kvapų, jei šių prietaisų nuotakai klojami virš perdangos ir prijungiami prie esamų stovų.

223. Reikalavimai įrengiant saunas:

223.1. garinės tūris 8-24 m^3;

223.2. garinės palubėje būtina įrengti drenčerius ar perforuotus sausvamzdžius, už garinės ribų prijungtus prie vidaus vandentiekio sistemos. Sausvamzdžių skerspjūvis apskaičiuojamas, priimant:

223.2.1. skylučių skerspjūvį – 3-5 mm;

223.2.2. atstumą tarp skylučių – 150-200 mm;

223.2.3. vandens srovės purškimo kampą sienų (pertvarų) atžvilgiu – 20-30°;

223.2.4. purškimo į sienas (pertvaras) intensyvumą – 0,06 l/s vienam sienos (pertvaros) paviršiaus m^2;

223.3. saunoje galima įrengti tik sertifikuotus šildymo įrenginius, kuriuose numatytas įrenginio automatinis išsijungimas, pasiekus 130 ^{o}C arba kas 8 val. nepertraukiamo įrenginio darbo;

223.4. saunoje turi būti įrengtas natūralus vėdinimas, po šildymo įrenginiu tiekiant orą iš gretimos patalpos ir oro ištraukimu iš apatinės saunos zonos.

224. Daugiabučių namų keliaaukščiuose butuose draudžiama įrengti saunas cokoliniame ir rūsio aukštuose.

225. Aptvarai (turėklai):

225.1. Atsidarantys langai, kurių palangės yra žemiau negu 0,80 m nuo grindų, turi turėti aptvarą, saugantį nuo iškritimo, jeigu žemės paviršius išorėje yra daugiau kaip 1,5 m žemiau patalpos grindų lygio.

225.2. Visos pėsčiųjų komunikacijos turi turėti aptvarus, jeigu pėsčiųjų judėjimui skirta plokštuma yra daugiau kaip 1,50 m aukščiau grindų ar žemės paviršiaus.

225.3. Laiptai ar pandusai, kurių plotis mažesnis negu 1,20 m, turi turėti vienerius turėklus.

225.4. Laiptai ir pandusai, platesni negu 1,20 m, ir spiraliniai laiptai turi turėti dvejus turėklus.

225.5. Laiptų ir laiptų aikštelių aptvarų aukštis – ne mažesnis kaip 0,9 m.

225.6. Balkonų ir lodžijų aptvarų aukštis – ne mažesnis kaip 1,1 m nuo balkonų ir lodžijų aikštelių paviršiaus be įrengtos grindų dangos.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164

225.7. Aptvarų vertikaliųjų elementų (strypų) dažnis turi būti ne retesnis kaip 120 mm.

225.8. Turėklai tvirtinami ne mažesniame kaip 0,9 m aukštyje nuo laiptų pakopos krašto ar laiptų aikštelių.

225.9. Balkonų ir lodžijų aptvarų nepermatomų dalių aukštis – ne didesnis kaip 1,1 m nuo balkonų ir lodžijų aikštelių paviršiaus be įrengtos grindų dangos.

Papildyta papunkčiu:
Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164

226. Įėjimo stogelis ir kita:

226.1. Įėjimas į dviejų ir daugiau aukštų pastatą turi būti apsaugotas ne mažesnio kaip 1 m pločio apsauginiu stogeliu, jeigu nėra įėjimo priestato.

226.2. Stogeliai, balkonai ir priedangos nuo saulės (markizės) turi būti įrengti ne žemiau kaip 2,4 m nuo šaligatvio plokštumos, o tarp stogelio ar kitų elementų krašto horizontalios projekcijos linijos ir šaligatvio bordiūro būtų ne mažiau kaip 1 m.

227. Stogas.

227.1. Stogo nuolydis turi būti ne mažesnis kaip 2,5 %.

227.2. Jei pastato fasadas yra aukštesnis negu 4 m, turi būti įrengta:

227.2.1. inkarai saugos diržams. Jie įrengiami kraige ar kitoje aukštoje stogo dalyje;

227.2.2. stacionarios stogo kopėčios ir/ar stogo tiltelis stogo įrangai prižiūrėti, jeigu stogo nuolydis yra didesnis negu 10 %;

227.2.3. angos, kurios yra didesnės negu 0,6x0,8 m, turi būti aptvertos. Aptvaro aukštis ne žemesnis kaip 0,5 m. Stoglangiai, kurių nuolydis yra didesnis negu 60º, gali būti be aptvarų;

227.2.4. apsauginė tvorelė ne žemesnė kaip 0,6 m aukščio, išilgai karnizo.

228. Įėjimas į pastato rūsį:

228.1. turi būti projektuojamas įėjimas į rūsį iš pastato vidaus erdvės arba iš įėjimo priestato, neišeinant į lauką;

228.2. įėjimui projektuojami laiptai (sekciniuose namuose kiekvienai sekcijai atskiri) arba laiptai ir liftas.

229. Apsauga nuo mikroorganizmų ir parazituojančių gyvių:

229.1. gyvenamajame pastate turi būti naudojami tokie statybos produktai bei įranga, kuri neskatintų sveikatai kenksmingų mikroorganizmų augimo;

229.2. pastato konstrukcijos, įvairios paskirties kanalai, inžinerinės sistemos turi būti suprojektuotos taip, kad parazituojantys gyviai negalėtų patekti, veistis ir sklisti gyvenamojo pastato erdvėje.

XII SKIRSNIS. AUTOMOBILIŲ SAUGYKLA

230. Daugiabučių namų gyventojų lengviesiems automobiliams saugoti gali būti projektuojamas ir įrengiamas garažas (saugykla) [3.47] daugiabučiame name. Šiuo atveju:

230.1. virš garažo (saugyklos) vartų turi būti įrengtas ne siauresnis kaip 1 m stogelis iš A1 ar A2 degumo klasių statybos produktų;

230.2. garaže (saugykloje) turi būti įrengta autonominė vėdinimo sistema su atskiru kanalu.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164

231. Antžeminė sklypo ribose automobilių saugykla projektuojama pagal STR 2.06.04:2014 „Gatvės ir vietinės reikšmės keliai. Bendrieji reikalavimai“ [3.48] reikalavimus ir yra skirta tik sklype esančio pastato gyventojų bei jų svečių reikmėms. Jeigu pastatas mišrios paskirties**,** turi būti įvertintas papildomas poreikis.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802
Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164

232. Jeigu antžeminė automobilių saugykla projektuojama su stogu, jo konstrukcija turi būti naudinga gyventojams, patogi surinkti ir kanalizuoti lietaus (tirpstančio sniego) vandenį, valyti ir sandėliuoti ar kitaip tvarkyti sniegą.

233. Įvažiavimai iš gatvės į automobilių saugyklą turi būti kuo trumpesni, o pati saugykla – arčiausiai gatvės.

234. Automobilių saugykla gali būti projektuojama kaip garažas. Jis gali būti gyvenamojo pastato funkcinė dalis arba atskiras požeminis, arba iš dalies požeminis pastatas, arba jis blokuotas su kitais sklypo priklausiniais. Garažui nustatomi tokie reikalavimai:

234.1. garažas projektuojamas tik vienai paskirčiai – pastato gyventojų lengviesiems automobiliams saugoti. Jeigu pastatas mišrus, gyventojų automobilių garažas projektuojamas atskiras be pėsčiųjų ir automobilių jungties su kitu garažu ir kita negyvenamosios paskirties pastato dalimi;

234.2. turi būti tiesioginis ryšys tarp garažo ir laiptinės (laiptinių) bei lifto (liftų) neišeinant į lauką;

234.3. vandentiekio ir nuotekų šalinimo, apšvietimo ir vėdinimo inžinerinės sistemos projektuojamos ir įrengiamos vadovaujantis STR 2.02.08:2012 „Automobilių saugyklų projektavimas“ [3.47] ir šio reglamento nuostatomis.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164

235. Jeigu garažą projektuojama įrengti gyvenamajame name arba jo priestate, turi būti suprojektuota pakankama garso ir automobilių dujų bei kitos oro taršos izoliacija.

236. Minimalus garažo patalpų aukštis iki konstrukcijų – 2,1 m, iki pastato techninių vamzdynų – 2,0 m. Garažo vartų plotis ne mažesnis kaip 2,3 m, aukštis – 2 m. Garažo pandusų maksimalūs leistini nuolydžiai pateikiami 16 lentelėje.

16 lentelė

Garažo pandusų maksimalūs nuolydžiai

Garažai	Panduso vieta, nuolydis, %	
	lauke, neuždengto	pastato viduje (arba uždengtas)
1. vieno ir dviejų aukštų	10	20
2. daugiaaukščiai	10	15

Lentelės pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

237. Minimalūs pandusų pločiai: vienos juostos plotis ne mažesnis kaip 2,75 m, dvipusiam automobilių eismui – ne mažesnis kaip 5,5 m, jeigu panduso ašis yra tiesė.

238. Automobilių vietos dydžiai, automobilių sustatymo schemos nustatomos pagal STR 2.06.04:2014 „Gatvės ir vietinės reikšmės keliai. Bendrieji reikalavimai“ [3.48] reikalavimus. Minimalus atstumas tarp automobilių – 0,6 m, o tarp automobilių ir garažo atitvarų – 0,5 m.
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802
Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164

239. Vietose, skirtose žmonių su negalia automobiliams, atstumas tarp jų automobilių turi būti ne mažesnis kaip 1,2 m. Vietos žmonių su negalia automobiliams laikyti projektuojamos arčiausiai jiems skirtų pandusų.

240. Vieno aukšto požeminiame ir antžeminiame garaže pėsčiųjų pandusą gali pakeisti 0,75 m pločio pėsčiųjų eismo juosta, įrengta automobilių panduse, jeigu išilginis nuolydis yra ne didesnis negu 5 %.

XIII SKIRSNIS. SKLYPO ŽELDYNAI, REKREACIJA

241. Želdynų plotas turi būti ne mažesnis už nurodytą Priklausomųjų želdynų normų (plotų) nustatymo tvarkos apraše [3.32].
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-306, 2009-06-03, Žin., 2009, Nr. 69-2816 (2009-06-11), i. k. 109301MISAK00D1-306
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

242. Sklype turi tilpti vaikų žaidimo aikštelė, elementari sporto aikštelė paaugliams ir vieta ramiam vyresnio amžiaus namo gyventojų poilsiui. Tam gali būti naudojamas želdynų plotas. Sporto aikštelė turi būti aptverta ažūriniu aptvaru. Projektuojamos vaikų žaidimo aikštelės plotas turi būti ne mažesnis kaip $1 \times b$, m^2 (čia b – butų skaičius). Minimalus leistinas projektuojamos vaikų žaidimo aikštelės plotas turi būti ne mažesnis kaip 50 m^2. Vaikų žaidimo aikštelės projektiniai sprendiniai turi tenkinti saugos reikalavimus [3.20, 3.37–3.43].
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

243. Vaikų žaidimo aikštelė turi būti projektuojama ne arčiau kaip 10 m nuo buitinių atliekų

ir antrinių žaliavų surinkimo konteinerių aikštelių, automobilių stovėjimo aikštelių ir gatvių.
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

XIV SKIRSNIS. BASEINAI IR KITA

244. Pastato sklype esantys baseinai, skirti maudytis ar plaukioti, turi būti suprojektuoti taip, kad būtų minimali nelaimingų atsitikimų su vaikais rizika.

245. Rizikai sumažinti plaukimo baseinai turi būti aptverti ne žemesniu kaip 0,9 m aukščio aptvaru taip, kad vaikai negalėtų po juo peršliaužti ar jį perlipti. Aptvaro varteliuose turi būti įtaisas, neleidžiantis vaikams juos atidaryti.

246. Vaikams baseinai (baseinėliai), kurių vandens gylis yra ne didesnis kaip 20 cm, gali būti įrengiami be specialiosios apsaugos.

247. Kitos paskirties atviri, iš dalies atviri vandens, kitų skysčių baseinai, rezervuarai, tvenkiniai ir šuliniai turi būti projektuojami su apsauga, kuri minimizuotų nelaimingų atsitikimų su vaikais ir suaugusiais riziką.

248. Nuotekų ir kitų inžinerinių tinklų apžiūros šulinių dangčiai turi būti projektuojami su užraktais.

XV SKIRSNIS. INŽINERINIŲ SISTEMŲ REIKALAVIMAI

249. Būsto visumos projekte mažiausiai turi būti suprojektuotos tokios inžinerinės sistemos:
249.1. patalpų šildymo;
249.2. šalto ir karšto vandens tiekimo;
249.3. buities nuotekų;
249.4. vėdinimo;
249.5. elektros energijos tiekimo;
249.6. buitinių atliekų pašalinimo;
249.7. elektroninių ryšių inžinerinės sistemos (daugiabučiuose namuose);.
Papildyta punktu:
Nr. D1-223, 2009-04-27, Žin., 2009, Nr. 48-1915 (2009-04-30), i. k. 109301MISAK00D1-223

250. Patalpų šildymo reikalavimai:
250.1. gyvenamasis pastatas turi turėti centrinio arba autonominio šildymo sistemą su lokaliu arba centralizuotu šilumos tiekimu (gamyba);
250.2. gyvenamasis pastatas gali turėti šildymo įrenginius (židinius, krosnis, katilus), kūrenamus kietuoju kuru;
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

250.3. patalpų šildymo sistema turi būti suprojektuota taip, kad:
250.3.1. tenkintų patalpų pakankamos šiluminės aplinkos nustatytus reikalavimus [3.22], nurodytus 17 lentelėje.

17 lentelė

Pakankamos šiluminės aplinkos parametrai

Pakankamos šiluminės aplinkos parametrai	Norminiai dydžiai šildymo sezono metu
Oro temperatūra, ºC	18-26
Jaučiamoji (atstojamoji) temperatūra, ºC	17-25
Temperatūrų skirtumas 1,1 m ir 0,1 m aukštyje nuo grindų, ne daugiau kaip ºC	3
Atitvarų temperatūros skirtumas nuo patalpos temperatūros, ne daugiau kaip ºC	3

Grindų temperatūra, ºC	16-29
Santykinė oro drėgmė, %	30-75
Oro judėjimo greitis, m/s	0,05-0,1

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

250.3.2. garantuotų minimalią leistiną oro temperatūrą, nurodytą 18 lentelėje.

18 lentelė

Šildymo sezone minimali leistina oro temperatūra

Patalpos	Šildymo sezone minimali leistina oro temperatūra, °C
Svetainės	20
Miegamieji	20
Koridoriai	18
Virtuvės	20
Valgomieji	20
Rūbinės	18
Vonios kambariai	21-23
Tualetai	20
Sandėliukai	20
Laisvalaikio kambariai	20
Bendro naudojimo patalpos: Laiptinės Sandėliai Rūsiai Rūbinės Prausyklos Skalbyklos Džiovyklos	 16 16 4 20 21 20 20

250.3.3. šilumą gaminantys prietaisai būtų saugūs naudoti: nekeltų gaisro, sprogimo, toksinių dūmų, kenksmingų kondensatų nudegimų pavojaus; saugūs ir patogūs valyti;

250.3.4. būtų galima reguliuoti tiekiamos į atskiras patalpas šilumos kiekį;

250.3.5. centralizuoto šilumos tiekimo atveju tiekiamos šilumos kiekį būtų galima reguliuoti pagal lauko temperatūros ir kitus pasikeitimus bei matuoti tiekiamos šilumos kiekį;

250.3.6. apsaugota nuo šalčio pavojaus sugadinti šildymo sistemą;

250.4. mišrios paskirties pastate centrinio šildymo sistema turi būti projektuojama kaip dvi sistemos, atskirai aprūpinančios butus ir kitos paskirties patalpas, jei šios dvi pastato dalys tiekiamos šilumos kiekio, jo dinamikos požiūriu iš esmės skiriasi.

251. Gaisrinės saugos reikalavimai dūmtraukiams ir šildymo įrenginiams (židiniams, krosnims, katilams), kūrenamiems kietuoju kuru, nustatyti Šildymo sistemų, naudojančių kietąjį kurą, gaisrinės saugos taisyklėse [3.31].
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

252. *Neteko galios nuo 2014-11-18*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

253. Daugiabučių gyvenamųjų pastatų butuose pirtis (sauna) gali būti projektuojama savininko nuožiūra tik šeimos reikmėms.
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

254. Daugiabučių namų bute gali būti įrengiama pirtis (sauna) su elektros krosnimi.

255. Pirtis (sauna) turi būti projektuojama taip, kad:

255.1. *Neteko galios nuo 2012-10-07*

Punkto naikinimas:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin. 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

255.2. jos patalpos (patalpų) atitvaros patikimai atskirtų nuo kitų buto patalpų šilumos ir drėgmės režimo ir jo nepablogintų;

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

255.3. oras būtų tiekiamas iš gretimos patalpos po krosnimi, o oro trauka vyktų iš apatinės jos patalpos (patalpų) zonos;

255.4. durys atsidarytų į išorę arba jos turi būti švaistinės. Durys turi būti be užrakto, o varčia turi neįstrigti durų staktoje dėl temperatūros ir drėgmės poveikio;

255.5. elektrinė krosnis turi būti pagaminta gamykloje, aprūpinta automatiniu srovės išjungėju, kai krosnis įkaista iki 130 ^{o}C arba kai ji veikė 8 valandas be pertraukos, bei įranga atjungti krosnį nuo elektros tinklo;

255.6. turi būti įrengta gaisro signalizacija.

256. Šalto ir karšto vandens tiekimas ir buities nuotekos:

256.1. vandentiekio tinklai turi būti suprojektuoti ir įrengti taip, kad pastatas pagal jo paskirtį būtų aprūpintas geriamuoju vandeniu. Vandentiekio tinklų įrengimai turi užtikrinti vandens judėjimą vandens priėmimo įtaisuose ir vandens laikino pakeitimo galimybę visuose įrenginiuose;

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

256.2. vandens slėgis pastato vandentiekio įrengimuose, išskyrus gaisrinius hidrantus, turi būti ne mažesnis negu 0,05 Mpa 10,5 kG/kv cm) ir ne didesnis nei 0,6 Mpa (6kG/kv. cm). Jeigu minimalus nurodytas slėgis negali būti pasiektas dėl nuolatinio ar laikino vandens slėgio išoriniuose vandens tinkluose, reikia panaudoti atitinkamus techninius įrenginius, kurių dėka būtų užtikrintas jo dydis pastato vandentiekio tinkluose;

256.3. vandentiekio įranga, naudojanti ne geriamą vandenį, turi būti atskirta nuo geriamojo vandens įrangos, o kiekvienas čiaupas pažymėtas taip, kad būtų matyti, jog tai nėra geriamas vanduo;

256.4. tam, kad mikroorganizmų kiekis vandentiekiuose, kuriuose karštas vanduo yra teikiamas nuolat (koloriferiuose, saugojimo rezervuaruose), netaptų kenksmingas, karšto vandens temperatūra šiuose komponentuose turėtų būti ne žemesnė nei 60 ^{o}C, o šalto vandens temperatūra – ne aukštesnė kaip 25 ^{o}C;

256.5. karšto vandens tiekimo įranga turi būti suprojektuota taip, kad temperatūra karšto vandens čiaupe būtų ne žemesnė nei 50 ^{o}C. Vandentiekiai, kuriuose turi būti karšto vandens recirkuliaciniai vamzdžiai, turi būti suprojektuoti taip, kad cirkuliacinio karšto vandens temperatūra nenukristų žemiau 50 ^{o}C;

256.6. vandens išvadai turi būti suprojektuoti taip, kad būtų užtikrintas patenkinamas vandens debitas, ir dėl didelio vandens greičio neatsirastų erzinantis triukšmas, slėgio pulsavimas arba korozija. Reikiamos temperatūros karštas vanduo turi pradėti bėgti iš karto, kad nereikėtų laukti;

256.7. kiekviename gyvenamojo pastato arba vidinių vandentiekio tinklų sujungime su išoriniais tinklais, turi būti sumontuotas pagrindinis vandens skaitiklis;

256.8. jeigu gyvenamasis pastatas (vienbutis ar dvibutis) projektuojamas vietovėje, kur nėra centralizuotų tinklų, leidžiama (suderinus su visuomenės sveikatos priežiūros tarnyba) įrengti vietinius vandentiekį ir nuotakyną;

256.9. kiekvienam butui turi būti numatyta šalto ir karšto vandens apskaita. Senuose pastatuose, kur tai padaryti techniškai sunku, leidžiama tokią apskaitą įrengti keliems butams;

256.10. vandentiekio ar nuotakyno tinklai daugiabučiuose pastatuose pravedami atvirai arba tokiose vietose, kur galima jų priežiūra ir remontas. Šalto vandentiekio vamzdžiai izoliuojami, norint išvengti rasojimo. Perėjimuose per atitvaras vamzdžius kloti dėkluose.

257. Vėdinimas:

257.1. pastato vėdinimo sistema turi būti suprojektuota taip, kad:

257.1.1. į pastatą būtų tiekiamas reikiamo grynumo oro kiekis;

257.1.2. iš pastato butų pašalinamos žmonių iškvepiamos dalelės ir iš statybos produktų išsiskyrusios oru pernešamos dalelės, drėgmė, blogas kvapas ir sveikatai kenksmingos medžiagos;

257.2. jeigu pastato patalpos projektuojamos sandarios ir neleidžiančios patekti reikiamam išorės oro kiekiui, turi būti suprojektuota išorės oro tiekimo įranga;

257.3. į naudojamas patalpas tiekiamo oro kiekis turi būti ne mažesnis kaip 0,35 l/s vienam m-2 patalpos ploto. Jeigu patalpa laikinai nenaudojama, tiekiamo oro kiekis gali būti mažesnis arba visiškai nutrauktas, tačiau tai neturi sukelti rizikos sveikatai ir pastato bei jo inžinerinių sistemų būklei;

257.4. išorės oro paėmimo įranga turi būti taip suprojektuota, kad galėtų imti neužterštą orą. Priešingu atveju išorės oras turi būti valomas prieš tiekiant jį į patalpas;

257.5. priverstinio ištraukiamojo vėdinimo galia ir patalpos, kuriose toks vėdinimas turi būti įrengtas, pateikiamos 19 lentelėje.

19 lentelė

Priverstinio ištraukiamojo vėdinimo galia

Patalpa	Minimali galia, l/s
Virtuvė	10
Virtuvėlė (virtuvės niša)	15
Vonia arba dušo patalpa: su atidaromu langu be atidaromo lango	 10 15
Tualetas su praustuvu	10
Skalbykla, džiovykla	10
Patalpa buitinėms atliekoms laikinai saugoti	0,35 l/s vienam m^2 patalpos ploto
Patalpa buitinėms atliekoms	5 l/s vienam m^2 patalpos ploto
Buitinių atliekų vamzdis	50
Lifto šachta	8 l/s vienam m^2 šachtos skerspjūvio
Garažas (uždara erdvė), automobilių apyvarta per 8 valandas: mažesnė negu vietų skaičius didesnė negu vietų skaičius	 0,9 l/s vienam m^2 garažo ploto 1,8 l/s vienam m^2 garažo ploto

257.6. oro judėjimas bute turi būti toks, kad nemalonūs kvapai ir užterštas oras iš vienos į kitą patalpą nesklistų;

257.7. vėdinamo oro judėjimas turi eiti nuo mažiau užterštos patalpos iki labiau užterštos;

257.8. vonios, tualeto, virtuvės vėdinimo sistemos neturi būti jungiamos prie bendrosios natūralaus vėdinimo sistemos. Bute galima naudoti bendras mechaninio vėdinimo sistemas;

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

257.9. recirkuliacinė vėdinimo sistema turi būti suprojektuota taip, kad:

257.9.1. oras iš vieno buto išvalytas gražinamas į tą patį butą;

257.9.2. gražinamas į butą oras negali būti tiekiamas į miegamąjį arba patalpas, kurioje yra vieta miegui;

257.9.3. oras iš virtuvių, vonios ir tualeto negali būti gražinamas į butą;

257.10. vėdinimas per langus turi būti suprojektuotas taip, kad:

257.10.1. kiekvienoje buto patalpoje arba atskiriamoje jo dalyje būtų bent vienas langas arba orlaidė, atidaromi į išorės erdvę arba į įstiklintą balkoną, lodžiją ar kitą panašią erdvę, kurioje yra langas ar orlaidė, atidaromi į išorės erdvę;

257.10.2. langų rėmai, orlaidės turi būti lengvai atidaromos ir reguliuojamos stovint ant grindų;

257.11. vėdinimo kanalų išvadai turi būti:

257.11.1. ne mažiau kaip 0,4 m virš stogo ar kito paviršiaus, taip pat ne mažiau kaip 0,3 m virš linijos, jungiančios aukščiausius pastato dalių, esančių ne toliau kaip 10 m nuo išvado, taškus;

257.11.2. horizontalia projekcija ne arčiau kaip 3 m nuo langų ir vertikalia projekcija iki 1 m.

258. Elektros energijos tiekimas:

258.1. elektros energijos tiekimo sistema turi būti suprojektuota taip, kad būtų garantuojama:

258.1.1. nuolatinis elektros energijos tiekimas būsto visumos reikmėms: patalpų šildymui, vėdinimui, oro kondicionavimui, namų ūkio ir buities reikmėms, karštam vandeniui ruošti; patalpų ir sklypo apšvietimui; saugos ir signalizacijos automatikos sistemoms bei kitoms pastato projektavimo bazėje deklaruotoms reikmėms;

258.1.2. elektros energijos vartojimo saugumas ir apsauga nuo pažeidimų elektros srove, gaisrų, sprogimų ir kitokių rizikų;

258.1.3. trečiųjų asmenų apsauga nuo per didelės vibracijos, triukšmo lygio ir elektromagnetinių bangų sklidimo, o pastato konstrukcijos ir įranga būtų apsaugotos nuo jų neigiamo poveikio;

258.2. mišriame pastate projektuojamos dvi elektros tiekimo sistemos – gyvenamajai ir kitos paskirties pastato dalims su atskiromis sunaudotos energijos apskaitos sistemomis;

258.3. transformatorinė pastotė gali būti įrengta atskirame pastate arba kitos paskirties pastate, jeigu horizontalus ir vertikalus atstumas iki patalpų, skirtų nuolatiniam žmonių buvimui, būtų ne mažesnis kaip 2,8 m;

258.4. pastato elektros instaliacijoje turi būti:

258.4.1. jungtis, užtikrinanti atjungimą nuo maitinimo tinklo ir įrengta prieinamose priežiūrai ir aptarnavimui vietose, apsaugotose nuo pažeidimų, atmosferos įtakos ir pašalinių asmenų;

258.4.2. atskiras apsaugos ir neutralės laidas;

258.4.3. įrenginiai, skirti apsaugai nuo per didelės įtampos;

258.4.4. laidai vedami tiesia linija, lygiagrečia sienoms ir luboms;

258.4.5. naudojami kabeliai, kurių viela iki 10 mm-2 skersmens yra pagaminta iš vario;

258.5. elektros instaliacijos įžeminimui gali būti naudojamos pastatų metalinės konstrukcijos, pamatų ir sienų armatūra;

258.6. įvado instaliacija turi turėti sunaudotos elektros energijos apskaitos skaitiklius prieinamose vietose, apsaugotose nuo pažeidimų ir pašalinių asmenų;

258.7. elektros instaliacija pastate neturi kirstis su kitomis instaliacijomis. Atstumas greta tiesiamų instaliacijų turi būti toks, kad būtų galima prižiūrėti ir keisti jų nepažeidžiant;

258.8. daugiabučiame pastate centrinės vertikalios instaliacijos įrengiamos tam skirtuose kanaluose už buto patalpų ribų;

258.9. elektros instaliacijos grandinės projektuojamos:

258.9.1. daugiabučiame pastate atskiriems butams ir atskiroms bendrojo naudojimo patalpoms;

258.9.2. *Neteko galios nuo 2012-10-07*

Punkto naikinimas:

Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin. 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

258.9.3. bute atskiroms reikmėms – viryklei, vandens šildytuvui, patalpų apšildymo įrangai, apšvietimui, skalbimo mašinai, rozetėms.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

259. Buitinių atliekų pašalinimas:

259.1. buitinės atliekos gali būti šalinamos dviem pagrindiniais būdais:

259.1.1. buitinės atliekos (rūšiuotos ar nerūšiuotos) bute sudedamos į maišus ir nunešamos į pastate esančias patalpas arba sklype įrengtas aikšteles buitinėms atliekoms laikinai sandėliuoti;

259.1.2. buitinių atliekų šalinimo inžinerinė sistema, kai buitinės atliekos šalinamos specialiai įrengtu vamzdžiu;

259.2. buitinių atliekų vamzdis gali būti įrengtas:

259.2.1. jeigu savivaldybė nėra nustačiusi buitinių atliekų rūšiavimo prievolės;

259.2.2. daugiaaukščiuose 5 ir daugiau aukštų pastatuose kiekvienoje sekcijoje, galeriniuose ir koridorinio tipo pastatuose ne rečiau kaip kas 50 m;

259.3. reikalavimai buitinių atliekų pašalinimui specialiai įrengtu vamzdžiu:

259.3.1. vamzdis turi būti vertikalus, nelaidus orui, atskirtas garsą izoliuojančiais statybos produktais nuo pastato konstrukcijų. Vamzdis baigiasi užsklanda. Vamzdžio vidus turi būti lengvai valomas (plaunamas). Vamzdžiui valyti ir dezinfekuoti projektuojama atitinkama įranga;

259.3.2. buitinių atliekų išpylimo angose turi būti įrengti sandariai užsidarantys liukai ir apsauga, neleidžianti įmesti stambius daiktus;

259.3.3. vamzdis įrengiamas laiptinėje ar specialiai skirtoje erdvėje, turinčioje gerą susisiekimą su butais, ir jis baigiasi apačioje buitinių atliekų saugykla – patalpa, kurios dydis turi būti ne mažesnis kaip 2x1,5 m, o aukštis ne mažesnis kaip 2,0 m;

259.3.4. buitinių atliekų saugykloje turi būti apšvietimas, karštas ir šaltas vanduo. Nuotekos nuolaidžiomis grindimis surenkamos ir nuvedamos į nuotekynę;

259.3.5. saugyklos viduje turi būti įranga patogiai buitines atliekas išvežti per saugyklos duris į lauką ir mechanizuotai pakrauti į atliekų automobilį;

259.4. pastate projektuojamoms patalpoms (patalpai) buitinėms atliekoms laikinai sandėliuoti nustatomi tokie reikalavimai:

259.4.1. patalpos gali būti gyvenamajame pastate arba jo priestate kiekvienai laiptinei;

259.4.2. buitinės atliekos laikomos konteineriuose su uždaromais liukais;

259.4.3. patalpos dydis ir laikomas konteinerių skaičius nustatomas įvertinant: pastato laiptinės butų ir gyventojų projektuojamą skaičių, jeigu pastatas mišrus, – dirbančiųjų skaičių, veiklos pobūdį ir intensyvumą, savivaldybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytus reikalavimus buitinių atliekų surinkimo sistemai (konteinerių tipai, dydžiai, rūšiavimo prievolė, išvežimo būdai);

259.4.4. įėjimas į patalpą įrengiamas iš įėjimo tambūro arba bendro namo vestibiulio, laiptinės, konteineriai išvežami per kitas duris, prie kurių įrengiamas privažiavimas atliekų automobiliui;

259.4.5. priėjimo prie konteinerių plotis ne mažesnis kaip 1,3 m;

259.4.6. patalpoje turi būti karštas ir šaltas vanduo, apšvietimas, vėdinimas ir prisijungimas prie nuotekynės;

259.5. buitinėms atliekoms laikinai saugoti konteinerių aikštelė įrengiama vadovaujantis Minimalių komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos kokybės reikalavimų [3.46] nuostatomis.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-24, 2016-01-13, paskelbta TAR 2016-01-18, i. k. 2016-01142
Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164

259[1]. Elektroninių ryšių inžinerinės sistemos daugiabučiuose namuose (aparatinės, elektroninių ryšių spintos, elektroninių ryšių lizdai, horizontalios trasos, kanalai, magistralinės trasos, skirstomosios dėžutės, elektroninių ryšių tinklų įvadai, įskaitant įvadus stoguose) turi būti suprojektuotos pagal Elektroninių ryšių įrengimo, žymėjimo, priežiūros ir naudojimo taisyklėse [3.35] nustatytus reikalavimus [3.45].

Papildyta punktu:
Nr. D1-223, 2009-04-27, Žin., 2009, Nr. 48-1915 (2009-04-30), i. k. 109301MISAK00D1-223
Punkto pakeitimai:

Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802
Nr. D1-894, 2015-12-04, paskelbta TAR 2015-12-10, i. k. 2015-19581

260. Kitos sistemos:

260.1. gyvenamasis pastatas turi būti suprojektuotas taip, kad galima būtų įrengti:

260.1.1. telekomunikacijų antenas ir jų instaliaciją;

260.1.2. telefono ryšį ir kabelinę televiziją;

260.1.3. butų ir namo saugos sistemas;

260.1.4. automatiškai įsijungiantį avarinį apsaugos ir evakuacinį apšvietimą.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

260.2. *Neteko galios nuo 2012-10-07*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin. 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

260.3. *Neteko galios nuo 2012-10-07*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin. 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

260.4. *Neteko galios nuo 2012-10-07*
Punkto naikinimas:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin. 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

IX SKYRIUS. BUTŲ PERPLANAVIMO, PADALIJIMO IR SUJUNGIMO REIKALAVIMAI

261. Šiame Reglamente numatomi reikalavimai tokiems daugiabučių pastatų, jeigu butai išdėstyti vienas virš kito, pertvarkymo atvejams:

261.1. buto perplanavimui;

261.2. buto padalijimui į du ar daugiau butų;

261.3. dviejų ar daugiau butų sujungimui į vieną butą;

261.4. papildomų buto patalpų ar įrangos įrengimui;

261.5. gyvenamosios ar kitokios patalpų paskirties keitimui.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

262. Visiems 261 p. nurodytiems atvejams nustatomi tokie privalomieji reikalavimai:

262.1. nesumažinti pastato mechaninio atsparumo ir pastovumo gebos bei kitų esminių statinių reikalavimų parametrų;

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982

262.2. nepažeisti trečiųjų asmenų (kaimynų) pagrįstų interesų ir nesudaryti prielaidų tokiems pažeidimams atsirasti naudojimo metu;

262.3. užtikrinti nepertraukiamą inžinerinių sistemų darbą pertvarkymo metu;

262.4. užtikrinti įvažiavimą į sklypą, priėjimą iki pastato ir pastato vidaus komunikacijų laisvą naudojimą pertvarkymo metu.

263. Buto perplanavimo reikalavimai:

263.1. leidžiama keisti visas vidaus atitvaras nelaikančias konstrukcijas, jeigu naujai suplanuotos patalpos atitiks šio Reglamento nustatytus minimalius patalpų dydžių reikalavimus arba naujai suplanuotos patalpos nesumažins insoliacijos, nepablogins vėdinimo, šildymo ir dirbtinės apšvietos rodiklių, garso izoliacijos;

263.2. vonios ir tualeto patalpose galima keisti sanitarinių prietaisų tipus ir vietas su sąlyga, kad šių prietaisų prijungimo vietos tilptų tarp šių patalpų ribų, o prietaisų nuotakai iki esamų stovų būtų klojami virš perdangos lygio;

263.3. jei nėra galimybių įrengti naujai projektuojamų vonios ir tualeto patalpų virš kituose aukštuose esančių šios paskirties patalpų (tarp jų ribų), leidžiama jas įrengti virš kitos paskirties patalpų, užtikrinant vandens ir nuotekų nepratekamumą, mikrobinės taršos išvengimą, nepadidinant esamo triukšmo lygio ir nepabloginant kvapų, jei šių prietaisų nuotakai klojami virš perdangos ir prijungiami prie esamų stovų.

264. Projektuoti buto padalijimą į du ar daugiau butų leidžiama, jeigu yra galimybė:

264.1. atitvara (atitvaromis) atskirti erdvę (plotą), ne mažesnę kaip šiame Reglamente nustatytas minimalus buto vienam asmeniui dydis;

264.2. įrengti atskirą įėjimą iš laiptų aikštelės ar lauko arba įrengti atskirus laiptus (liftą) pastato išorėje;

264.3. įrengti papildomą vonią, tualetą arba patalpą dušui ir tualetui;

264.4. tiekti ir apskaityti tiekiamus šilumą, vandenį, elektros energiją ir kita tiesiogiai, t. y. ne per likusią nuo atskirtojo buto dalį.

265. Projektuoti dviejų ar daugiau butų sujungimą į vieną butą leidžiama:

265.1. į vieną butą gali būti sujungiami tik viename ar gretimuose aukštuose esantys butai ir turintys bent vieną bendrą atitvarą (tarp jų – perdangą);

265.2. leidžiama keisti visas vidaus atitvaras – nelaikančias konstrukcijas;

265.3. jungčių tarp dviejų ar daugiau butų įrengimas turi nesumažinti pastato mechaninio atsparumo ir pastovumo gebos, triukšmo izoliavimo rodiklių;

265.4. jungtims tarp dviejų ar daugiau butų įrengti negali būti panaudota laiptinės ar kita pastato bendrojo naudojimo erdvė.

266. Projektuoti papildomas buto patalpas ar įrangą leidžiama, jeigu jų įrengimas nesumažins gyvenamosios erdvės daugiau, negu nustatyta šio Reglamento patalpų pločių reikalavimuose, nesumažins insoliacijos.

X SKYRIUS. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

267. Ginčai dėl šio Reglamento taikymo sprendžiami teisės aktų nustatyta tvarka.

---

1 priedas. *Neteko galios nuo 2012-10-07*

Priedo naikinimas:

Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin. 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-128, 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 50-1683 (2004-04-06); Žin., 2004, Nr. 126-0 (2004-08-12), i. k. 104301MISAK00D1-128
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo ir 1998 m. gruodžio 22 d. įsakymo Nr. 276 "Dėl Respublikinių statybos normų "Miestų ir gyvenviečių sodybos" RSN 151-92 taikymo" pakeitimo

2.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-384, 2004-07-14, Žin., 2004, Nr. 116-4347 (2004-07-27), i. k. 104301MISAK00D1-384
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01: 2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo

3.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. D1-419, 2004-07-27, Žin., 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01: 2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo

4.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-230, 2005-05-04, Žin., 2005, Nr. 58-2030 (2005-05-07), i. k. 105301MISAK00D1-230
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo

5.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-74, 2007-01-31, Žin., 2007, Nr. 16-597 (2007-02-06), i. k. 107301MISAK000D1-74
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo

6.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-131, 2009-04-01, Žin., 2009, Nr. 39-1492 (2009-04-07), i. k. 109301MISAK00D1-131
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo

7.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-223, 2009-04-27, Žin., 2009, Nr. 48-1915 (2009-04-30), i. k. 109301MISAK00D1-223
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo

8.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-306, 2009-06-03, Žin., 2009, Nr. 69-2816 (2009-06-11), i. k. 109301MISAK00D1-306
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo

9.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-802, 2012-10-04, Žin., 2012, Nr. 116-5894 (2012-10-06), i. k. 112301MISAK00D1-802
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo

10.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-658, 2013-09-05, Žin., 2013, Nr. 95-4735 (2013-09-07), i. k. 113301MISAK00D1-658
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" papildymo

11.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-906, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-17, i. k. 2014-16982
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 „Gyvenamieji pastatai“ patvirtinimo“ pakeitimo

12.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-894, 2015-12-04, paskelbta TAR 2015-12-10, i. k. 2015-19581
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 „Gyvenamieji pastatai“ patvirtinimo“ pakeitimo

13.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-24, 2016-01-13, paskelbta TAR 2016-01-18, i. k. 2016-01142
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 „Gyvenamieji pastatai“ patvirtinimo“ pakeitimo

14.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-460, 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-01, i. k. 2016-18164
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 „Gyvenamieji pastatai“ patvirtinimo“ pakeitimo